Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A BIZOTTSÁG 600/2012/EU RENDELETE

(2012. június 21.)

a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó adatokat tartalmazó jelentések és a tonnakilométer-adatokat tartalmazó jelentések hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

(HL L 181., 2012.7.12., 1. o.)

Helyesbítette:

►C1 Helyesbítés, HL L 299., 2013.11.9., 54. o. (600/2012/EU)

▼B

A BIZOTTSÁG 600/2012/EU RENDELETE

(2012. június 21.)

a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv értelmében az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó adatokat tartalmazó jelentések és a tonnakilométer-adatokat tartalmazó jelentések hitelesítéséről, valamint a hitelesítők akkreditációjáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvre ([1]) és különösen annak 15. cikke (4) bekezdésére,

mivel:

(1) Átfogó szabályozási keretet kell létrehozni a hitelesítők akkreditációjára vonatkozóan annak biztosítása érdekében, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentéseinek az Unió üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének keretében történő hitelesítése – amelyet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek megfelelő nyomon követéséről és jelentéséről szóló, 2012. június 21-i 601/2012/EU bizottsági rendelet ([2]) értelmében kell benyújtani – olyan hitelesítők által történjen, akik rendelkeznek a rájuk bízott feladat független és pártatlan módon, valamint az e rendeletben meghatározott követelményekkel és elvekkel összhangban történő végrehajtásához szükséges műszaki szakértelemmel.

(2) A belső piaci szolgáltatásokról szóló, 2006. december 12-i 2006/123/EK európai parlamenti és a tanácsi irányelv ([3]) átfogó keretrendszert hozott létre a szolgáltatások és szolgáltatásnyújtók Unióban történő szabad mozgásának elősegítésére, valamint a szolgáltatások jó minőségének fenntartására. Az Unió kibocsátási egységeinek kereskedelmi rendszerével kapcsolatos akkreditáció és hitelesítés szabályainak uniós harmonizációja hozzá kell, hogy járuljon a hitelesítői versenypiac létrejöttéhez, és biztosítania kell az átláthatóságot és a tájékoztatást az üzemeltetők és a légijármű-üzemeltetők számára.

(3) A 2003/87/EK irányelv 15. cikkének végrehajtása során biztosítani kell egyrészről a termékek forgalmazása tekintetében az akkreditálás és piacfelügyelet előírásainak megállapításáról és a 339/93/EGK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([4]) és a termékek forgalomba hozatalának közös keretrendszeréről, valamint a 93/465/EGK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. július 9-i 765/2008/EK európai parlamenti és

([1]) HL L 275., 2003.10.25., 32. o.
([2]) Lásd e Hivatalos Lap 30 oldalát.
([3]) HL L 376., 2006.12.27., 36. o.
([4]) HL L 218., 2008.8.13., 30. o.

▼B

tanácsi határozat ([1]) kapcsolódó rendelkezései, másrészről pedig a 2003/87/EK irányelv hatékony végrehajtásához elengedhetetlen, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei uniós kereskedelmi rendszerének és követelményeinek konkrét jellemzői közötti szinergiát. A 765/2008/EK rendeletnek továbbra is a hitelesítők akkreditálásának azon aspektusaira kell vonatkoznia, amelyekkel e rendelet nem foglalkozik. Különösen azt kell biztosítani, hogy amennyiben adott tagállam belső gyakorlata miatt az akkreditáció eltérő eljárását, mégpedig a hitelesítőként működő természetes személyek minősítését a 765/2008/EK rendelet értelmében az adott tagállam által kijelölt nemzeti hatóság végzi, az érintett tagállam igazoló dokumentumokat nyújtson be arról, hogy az említett hatóság eléri azon nemzeti akkreditáló testületek hitelességének szintjét, amelyek sikeresen átestek az említett rendelet 14. cikke alapján elismert szerv által megszervezett szakértői értékelésen.

(4) A szervezeteknek a közösségi környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerben (EMAS) való önkéntes részvételéről és a 761/2001/EK rendelet, a 2001/681/EK és a 2006/193/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2009. november 25-i 1221/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) független és pártatlan akkreditálási vagy engedélyezési rendszert irányoz elő a környezetvédelmi hitelesítők számára. A koherencia, valamint a tagállamokra és a gazdasági szereplőkre háruló igazgatási teher csökkentése érdekében helyénvaló az említett rendelet és e rendelet közötti szinergiák figyelembevétele.

(5) A hitelesítési és akkreditációs rendszernek el kell kerülnie az Unió más jogi eszközei alapján létrehozott eljárások és szervezetek felesleges párhuzamosságát, ami megnöveli a tagállamok és a gazdasági szereplők terheit. Ezért helyénvaló az Európai Szabványügyi Bizottság által elfogadott harmonizált szabványok alkalmazásából eredő bevált gyakorlatok alkalmazása, amelyeket a Bizottság a műszaki szabványok és szabályok terén történő információszolgáltatási eljárás megállapításáról szóló, 1998. június 22-i 98/34/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([3]) megfelelően kiadott megbízás alapján fogadott el, például a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabvány, és az üvegházhatású gázok hitelesítését végző testületek számára az akkreditálás és az elismerés más formáiban való felhasználásra megfogalmazott előírásokkal kapcsolatos harmonizált szabvány, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, az EA-6/03. számú dokumentumban és egyéb, az Európai Akkreditálási Együttműködés vagy más szervek által kidolgozott technikai dokumentumokban.

(6) Ha az üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők jelentéseinek hitelesítése, valamint a hitelesítők akkreditálása érdekében harmonizált szabályok megalkotására kerül sor, biztosítani kell, hogy az évente kevesebb szén-dioxidot (CO_2) kibocsátó üzemeltetőkre, vagy a 601/2012/EU rendelet értelmében kis kibocsátónak számító légijármű-üzemeltetőkre háruló teher, illetve a tagállamok rendelkezésre álló erőforrásai ne legyenek aránytalanok a kitűzött célokhoz képest.

([1]) HL L 218., 2008.8.13., 82. o.
([2]) HL L 342., 2009.12.22., 1. o.
([3]) HL L 204., 1998.7.21., 37. o.

▼B

(7) A 2003/87/EK irányelv 27. cikke lehetővé teszi a tagállamok számára, hogy kivegyék az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei uniós kereskedelmi rendszeréből a kisebb létesítményeket, amennyiben teljesülnek a szóban forgó cikk szerinti feltételek. Ez a rendelet nem alkalmazandó közvetlenül ezekre a 2003/87/EK irányelv 27. cikke értelmében a rendszerből kivett létesítményekre, kivéve, ha a tagállam ettől eltérő értelmű döntést hoz.

(8) A 2003/87/EK irányelv V. mellékletének alapelvei alapján a hitelesítőnek kockázatalapú megközelítést kell alkalmaznia egy olyan hitelesítő szakvélemény kialakítása céljából, amely elvárható bizonyosságot nyújt azzal kapcsolatban, hogy a teljes kibocsátást vagy a tonnakilométereket illetően nincs lényeges valótlanság, és hogy a jelentés kielégítőnek tekinthető. A bizonyosság szintjének össze kell függnie a hitelesítés során végzett hitelesítési tevékenységek alaposságával és részletességével, valamint a hitelesítő szakvélemény megfogalmazásával. A hitelesítőt kötelezni kell arra, hogy a hitelesítési eljárás során elért eredmények és információk fényében módosítsa a hitelesítési eljárás egy vagy több tevékenységét az elvárható bizonyosság elérésével kapcsolatos követelmények betartása érdekében.

(9) Az illetékes hatóság és a hitelesítő közötti szerepcsere elkerülése érdekében egyértelműen meg kell határozni a hitelesítést végző hitelesítő kötelezettségeit. A hitelesítőnek az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervet kell alapul vennie, és értékelnie kell, hogy a tervet és a tervben leírt eljárásokat megfelelően hajtották-e végre. Amennyiben a hitelesítő a 601/2012/EU rendeletnek való meg nem felelést állapít meg, a hitelesítő kötelessége, hogy a jelentésben jelezze ezt a meg nem felelési problémát.

(10) Az üzemeltetők és a légijármű-üzemeltetők jelentésének hatékony hitelesítéséhez az üzemeltetők és a légijármű-üzemeltetők tevékenységeinek teljes körű ismerete szükséges. A hitelesítőnek csak a kért hitelesítési tevékenységeket kell elvégeznie, miután előzetes értékelés során megállapítást nyert, hogy a hitelesítő alkalmas ezekre a feladatokra. A hitelesítési tevékenységek megfelelő színvonalának biztosítása érdekében harmonizált szabályokat kell kialakítani arra vonatkozóan, hogy egy előzetes értékelés során meghatározzák, hogy a hitelesítő alkalmas, független és pártatlan-e a kért hitelesítési tevékenységeknek az e rendeletben meghatározott szabályokkal és alapelvekkel összhangban történő elvégzéséhez.

(11) A lényeges információk cseréje az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető és a hitelesítő között a hitelesítési eljárás minden szakaszában alapvető fontosságú, különösen a szerződéskötést megelőző szakaszban, a stratégiai elemzés hitelesítő által történő végrehajtásakor és a hitelesítés során. Olyan harmonizált követelményrendszert kell létrehozni, amely folyamatosan szabályozza az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető és a hitelesítő közötti információcserét.

▼B

(12) A hitelesítési eljárás minden hitelesítési tevékenysége összefügg, és a hitelesítőnek olyan hitelesítői jelentés kibocsátásával kell befejeznie tevékenységeit, amely a hitelesítési értékelés eredményével összhangban lévő hitelesítő nyilatkozatot tartalmaz. Harmonizált követelményrendszert kell meghatározni a hitelesítői jelentésekre és a hitelesítési tevékenységek elvégzésére vonatkozóan annak érdekében, hogy a hitelesítői jelentések és a hitelesítési tevékenységek ugyanazoknak a szabványoknak feleljenek meg a tagállamokon belül.

(13) A jelentésben szereplő adatok lényeges valótlanságokra való érzékenységének elemzése a hitelesítési eljárás fontos része, és meghatározza, hogy a hitelesítő hogyan végezze a hitelesítési tevékenységeket. Így a hitelesítési eljárás minden eleme szoros kapcsolatban áll a valótlanságok kockázataira vonatkozó elemzés eredményével.

(14) Különleges rendelkezést kell hozni a légijármű-üzemeltetők, illetve a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról szóló, 2009. április 23-i 2009/31/EK európai parlamenti és tanács irányelv ([1]) hatálya alá tartozó tárolóhelyek üzemeltetői által készített jelentések hitelesítésére.

(15) A 2003/87/EK irányelv végrehajtásához elengedhetetlenül fontos, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető pontos és hatékony jelentést tegyen az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozóan. A nyomonkövetési és jelentési eljárás megfelelő működésének biztosítása érdekében az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető teljesítménye folyamatos javításának a hitelesítő által végzett hitelesítési tevékenységek részét kell képeznie.

(16) A hitelesítési tevékenységeket és a hitelesítői jelentések kibocsátását csak a hitelesítők és illetékes munkatársaik végezhetik. A hitelesítőknek létre kell hozniuk és folyamatosan javítaniuk kell azokat a belső folyamatokat, amelyek biztosítják, hogy a hitelesítési tevékenységekben részt vevő személyzet alkalmas a rábízott feladatok elvégzésére. Azoknak a kritériumoknak, amelyek segítségével meghatározható a hitelesítők alkalmassága, minden tagállamban egységesnek, hitelesnek, objektívnek és átláthatónak kell lenniük.

(17) A 765/2008/EK rendeletnek megfelelően létrehozott nemzeti akkreditáló testületet fel kell hatalmazni arra, hogy irányadó nyilatkozatot akkreditáljon és adjon ki azzal kapcsolatban, hogy a hitelesítő alkalmas-e az e rendeletnek megfelelő hitelesítési tevékenységek elvégzésére, közigazgatási intézkedések végrehajtására, és a hitelesítők felügyeletének ellátására.

([1]) HL L 140., 2009.6.5., 114. o.

▼B

(18) Annak a tagállamnak a részére, amelyik gazdasági szempontból nem ítéli fontosnak vagy fenntarthatónak egy nemzeti akkreditáló testület létrehozását vagy akkreditációs tevékenységek végzését, hozzáférést kell biztosítani egy másik tagállam nemzeti akkreditáló testületéhez. Csak azok a nemzeti akkreditáló testületek végezhetnek akkreditációs tevékenységeket e rendelet értelmében, amelyek a 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert szerv által megszervezett, sikeres szakértői értékelésen estek át.

(19) Azokról a nemzeti akkreditáló testületekről, amelyek megfelelnek e rendeletnek, és amelyek sikeresen átestek a 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület által szervezett szakértői értékelésen, helyénvaló feltételezni, hogy megfelelnek a nemzeti akkreditáló testületekre vonatkozó eljárási követelményeknek, köztük a nemzeti akkreditáló testületek szerkezetére, az alkalmassági eljárás létrehozására, a megszerzett információk bizalmasságának megóvásához szükséges eljárások, illetve az irányítási rendszer és intézkedések létrehozására vonatkozó követelményeknek; továbbá a szóban forgó testületeket e rendelet hatálybalépése után mentesíteni kell az újabb szakértői értékelés alól. A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek ([1]) megfelelően a hitelesített üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők által készített, a közigazgatási szervek birtokában lévő jelentésekben foglalt környezeti információkat bizonyos titoktartási követelmények betartásával kell közzétenni az átláthatóság biztosítása érdekében.

(20) A nemzeti akkreditáló testületek, vagy adott esetben más nemzeti hatóságok és az illetékes hatóságok közötti hatékony együttműködés elengedhetetlen az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerének megfelelő működéséhez és a hitelesítés minőségének felügyeletéhez. Az átláthatóság érdekében biztosítani kell, hogy a nemzeti akkreditáló testületek, vagy adott esetben más nemzeti hatóságok és az illetékes hatóságok létrehozzák az információcsere hatékony módszereit. Az illetékes hatóságok közötti, valamint az illetékes hatóságok és a nemzeti akkreditáló testületek vagy más nemzeti hatóságok közötti információcserére a bizalmas adatkezelés és a szakmai titoktartás legszigorúbb követelményeinek kell vonatkoznia, emellett az információcserét a vonatkozó nemzeti és uniós jogszabályokkal összhangban kell kezelni.

(21) Az e rendeletben előírt intézkedések összhangban vannak az éghajlatváltozással foglalkozó bizottság véleményével,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Célkitűzés

Ez a rendelet a 2003/87/EK irányelvnek megfelelően benyújtott jelentések hitelesítésére, valamint a hitelesítők akkreditálására és felügyeletére vonatkozó rendelkezéseket állapítja meg.

([1]) HL L 41., 2003.2.14., 26. o.

▼B

E rendelet a 765/2008/EK rendelet sérelme nélkül meghatározza továbbá a hitelesítők kölcsönös elismerésére és a nemzeti akkreditáló testületek szakértői értékelésére vonatkozó, a 2003/87/EK irányelv 15. cikkének megfelelő rendelkezéseket.

2. cikk

Hatály

Ez a rendelet az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának és a tonnakilométer-adatoknak a 2013. január 1-jétől történő hitelesítésére vonatkozik, amelyeket a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének megfelelően jelentenek be.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a 2003/87/EK irányelv 3. cikkében és a 601/2012/EU rendelet 3. cikkében foglalt fogalommeghatározásokon kívül az alábbi fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

1. „észlelési kockázat”: annak kockázata, hogy a hitelesítő nem vesz észre lényeges valótlanságot;

2. „akkreditáció”: egy akkreditáló testület tanúsítványa arról, hogy a hitelesítő megfelel a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 9. pontja értelmében a harmonizált szabványokban meghatározott követelményeknek, valamint az üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők jelentéseinek e rendeletnek megfelelő hitelesítéséhez szükséges, e rendeletben meghatározott követelményeknek;

3. „hitelesítő”: olyan jogi személy vagy más jogalany, amely e rendeletnek megfelelően hitelesítési tevékenységeket végez, és amelyet a 765/2008/EK rendeletnek és e rendeletnek megfelelően az említett rendelet 5. cikke (2) bekezdésének sérelme nélkül, a hitelesítői jelentés kiadásának idején nemzeti akkreditáló testület vagy egyéb módon felhatalmazott természetes személy akkreditált;

4. „hitelesítés”: a hitelesítő által a hitelesítői jelentés kibocsátása érdekében e rendeletnek megfelelően végzett tevékenységek;

5. „lényeges valótlanság”: olyan valótlanság, amely a hitelesítő véleménye szerint önmagában vagy más valótlanságokkal együttesen meghaladja a lényegességi szintet, vagy befolyásolhatja az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének illetékes hatóság általi kezelését;

6. „üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése”: az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által a 2003/87/EK irányelv 14. cikkének (3) bekezdése értelmében benyújtott éves kibocsátási jelentés, vagy a légijármű-üzemeltető által az említett irányelv 3e. és 3f. cikke szerint a kibocsátási egységek kiosztására való jelentkezés céljából benyújtott tonnakilométer-jelentés;

▼B

7. „az akkreditáció alkalmazási köre”: az I. mellékletben említett azon tevékenységek, amelyek akkreditálását kérték, vagy már megadták;

8. „szakértelem”: egy tevékenység végrehajtásához szükséges ismeretek és készségek alkalmazásának képessége;

9. „lényegességi szint”: számszerű küszöbérték vagy határpont, amely fölött a valótlanságokat, önmagukban vagy más valótlansággal összesítve a hitelesítő lényegesnek minősít;

10. „ellenőrzési rendszer”: az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kockázatértékelése és ellenőrzési tevékenységeinek összessége, ideértve ezek folyamatos irányítását, amelyet egy üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn a 601/2012/EU rendelet 58. cikke értelmében;

11. „ellenőrzési tevékenységek”: bármely, az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által az eredendő kockázatok csökkentése érdekében végrehajtott tevékenység vagy intézkedés;

12. „eltérés”: az alábbiak egyikét jelenti:

    a) egy üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése vonatkozásában az üzemeltető olyan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétes az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedéllyel és az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv követelményeivel;

    b) egy légijármű-üzemeltető kibocsátási vagy tonnakilométer-jelentésének hitelesítése vonatkozásában a légijármű-üzemeltető olyan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétes az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv követelményeivel;

    c) a IV. fejezetnek megfelelő akkreditáció vonatkozásában a hitelesítő olyan cselekedete vagy mulasztása, amely ellentétes e rendelet követelményeivel;

13. „telephely”: egy légijármű-üzemeltető kibocsátási vagy tonnakilométer-jelentésének hitelesítése vonatkozásában olyan helyszínek, ahol meghatározzák és irányítják a nyomonkövetési folyamatot, ideértve azokat a helyszíneket, ahol lényeges adatokat és információkat ellenőriznek és tárolnak;

14. „ellenőrzési környezet”: olyan környezet, amelyben a belső ellenőrzési rendszer működik; illetve az üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők irányításának általános intézkedései a belső ellenőrzési rendszer ismeretének biztosítása érdekében;

15. „eredendő kockázat”: az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében szereplő valamely paraméter érzékenysége olyan valótlanságokra, amelyek a kapcsolódó ellenőrzési tevékenységek hatásának figyelembevétele előtt önmagukban vagy más valótlanságokkal összesítve lényeges valótlanságok lehetnek;

▼B

16. „ellenőrzési kockázat”: az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében szereplő valamely paraméter érzékenysége olyan valótlanságokra, amelyek önmagukban vagy más valótlanságokkal együttesen lényeges valótlanságok lehetnek, és amelyeket az ellenőrzési rendszer nem tud időben megakadályozni, észlelni vagy korrigálni;

17. „hitelesítési kockázat”: annak kockázata – az eredendő kockázat, az ellenőrzési kockázat és az észlelési kockázat függvényében –, hogy a hitelesítő nem megfelelő hitelesítő szakvéleményt ad olyan esetben, amikor az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése lényeges valótlanságokat tartalmaz;

18. „elvárható bizonyosság”: nagyfokú, de nem teljes bizonyosság – amely kifejezetten szerepel a hitelesítő szakvéleményben – a tekintetben, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hitelesítés tárgyát képező jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanságot;

19. „analitikai eljárások”: az adatok ingadozásainak és tendenciáinak elemzése, ideértve az olyan összefüggéseket, amelyek nincsenek összhangban más lényeges információkkal, vagy eltérnek az előre jelzett mennyiségektől;

20. „belső hitelesítő dokumentáció”: minden olyan belső dokumentáció, amelyet egy hitelesítő összegyűjtött az üzemeltetői vagy légijármű-üzemeltetői jelentés hitelesítése céljából végrehajtott tevékenységeket igazoló dokumentumok és indokolások nyilvántartására;

21. „EU ETS vezető hitelesítő”: a hitelesítést végző csoport irányításáért és felügyeletéért felelős EU ETS hitelesítő, aki felelős az üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők jelentésének hitelesítéséért és a hitelesítésre vonatkozó jelentés elkészítéséért;

22. „EU ETS hitelesítő”: az EU ETS vezető hitelesítőn kívül az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítéséért felelős hitelesítést végző csoport tagja;

23. „külső szakértő”: olyan személy, aki a III. fejezet alkalmazásában a hitelesítési tevékenységek elvégzéséhez és az V. fejezet alkalmazásában az akkreditációs tevékenységek elvégzéséhez egy bizonyos témakörrel kapcsolatban részletes ismereteket és szakértelmet nyújt;

24. „bizonyossági fok”: annak mértéke, hogy a hitelesítő a hitelesítési kötelezettségvállalás körülményeinek megfelelően mennyi bizonyosságot nyújt a hitelesítési kockázat csökkentésére vonatkozó cél figyelembevételével a hitelesítői jelentéssel kapcsolatban;

25. „értékelő”: a nemzeti akkreditáló testület által arra kijelölt személy, hogy e rendelet értelmében egyénileg vagy az értékelést végző csoport tagjaként értékelést készítsen egy hitelesítőről;

26. „vezető értékelő”: olyan értékelő, akire e rendelet értelmében a hitelesítők értékelésének átfogó felelősségét ruházzák;

27. „valótlanság”: kihagyás, tévesen közölt információ vagy hiba az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében foglalt adatokban, nem ideértve a 601/2012/EU rendelet 12. cikke (1) bekezdésének a) pontja szerint megengedett bizonytalanságot.

▼B

4. cikk

Megfelelőségre vonatkozó vélelem

Amennyiben a 765/2008/EK rendelet 2. cikkének 9. pontja értelmében egy hitelesítő bizonyítja az olyan, vonatkozó harmonizált szabványokban meghatározott kritériumoknak, vagy a kritériumok egy részének való megfelelőségét, amelyek hivatkozásait közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában*, feltételezni kell, hogy megfelel e rendelet II. és III. fejezetében meghatározott követelményeknek, amennyiben a vonatkozó harmonizált szabványok kiterjednek azon követelményekre.

5. cikk

Az akkreditáció általános kerete

Amennyiben e rendelet nem tartalmaz konkrét rendelkezéseket a nemzeti akkreditáló testületek összetételével vagy az akkreditációhoz kapcsolódó követelményekkel kapcsolatban, a 765/2008/EK rendelet rendelkezéseit kell alkalmazni.

II. FEJEZET

HITELESÍTÉS

6. cikk

A hitelesítés megbízhatósága

A hitelesített kibocsátási jelentés megbízható a felhasználók számára. Hitelesen képviseli azt, amit jellegéből adódóan képvisel, vagy amit ésszerűen várható, hogy képviselni fog.

A kibocsátási adatokat tartalmazó jelentések hitelesítésének eljárása a minőségbiztosítási és minőségirányítási eljárások alátámasztásának hatékony és megbízható eszköze, mivel olyan információkat nyújt, amelyek alapján az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető intézkedhet a kibocsátás nyomon követésében és bejelentésében elért teljesítmény javítása érdekében.

7. cikk

A hitelesítő általános kötelezettségei

(1) A hitelesítő a hitelesítést és az e fejezetben előírt tevékenységeket azzal a céllal végzi, hogy olyan hitelesítői jelentést készítsen, amely elvárható bizonyosságot nyújt arról, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanságokat.

(2) A hitelesítő a hitelesítést kritikus szakmai hozzáállással tervezi és végzi, szem előtt tartva, hogy lehetnek olyan körülmények, amelyek miatt az üzemeltető vagy a légijármű-üzemeltető jelentésében lényeges valótlanságok szerepelhetnek.

(3) A hitelesítőnek a hitelesítést közérdekből kell elvégeznie, függetlenül az üzemeltetőtől vagy légijátmű-üzemeltetőtől és a 2003/87/EK irányelv végrehajtásáért felelős illetékes hatóságoktól.

(4) A hitelesítő a hitelesítés során az alábbiakat értékeli:

a) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése teljes és megfelel-e a 601/2012/EU rendelet X. mellékletében meghatározott követelményeknek;

▼B

b) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető az üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedély és az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv követelményeinek megfelelően cselekedett-e, amennyiben ez érinti az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítését, valamint az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv követelményeinek megfelelően cselekedett-e, amennyiben ez érinti a légijármű-üzemeltető kibocsátási vagy tonnakilométer-jelentésének hitelesítését;

c) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében szereplő adatok nem tartalmaznak-e lényeges valótlanságokat;

d) lehet-e tájékoztatást nyújtani az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető adatkezelési tevékenységeiről, ellenőrzési rendszeréről és kapcsolódó eljárásairól a nyomon követésük és jelentésbe foglalásuk teljesítményének javítása érdekében.

E bekezdés c) pontjának alkalmazásában a hitelesítő egyértelmű és objektív bizonyítékokat szerez az üzemeltetőtől vagy légijármű-üzemeltetőtől a jelentésben szereplő összesített kibocsátás vagy tonnakilométer igazolása érdekében, figyelembe véve minden más, az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében szereplő információt.

(5) Amennyiben a hitelesítő megállapítja, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nem felel meg a 601/2012/EU rendeletnek, ezt a meg nem felelési problémát jelezni kell a hitelesítői jelentésben akkor is, ha az illetékes hatóság jóváhagyta a nyomonkövetési tervet.

(6) Amennyiben az illetékes hatóság a 601/2012/EU rendelet 11. cikke értelmében nem hagyta jóvá a nyomonkövetési tervet, a nyomonkövetési terv hiányos, vagy a jelentési időszakban az említett rendelet 15. cikkének (3) vagy (4) bekezdésében szereplő olyan jelentős változások történtek, amelyeket az illetékes hatóság nem hagyott jóvá, a hitelesítő azt javasolja az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek, hogy szerezze meg a szükséges jóváhagyást az illetékes hatóságtól.

Az illetékes hatóság jóváhagyását követően a hitelesítő értelemszerűen folytatja, megismétli vagy módosítja a hitelesítési tevékenységeket.

Amennyiben a jóváhagyást nem szerezték meg a hitelesítői jelentés kibocsátásáig, a hitelesítő ezt jelzi a hitelesítői jelentésben.

8. cikk

A szerződéskötést megelőző kötelezettségek

(1) A hitelesítőnek, mielőtt elfogadja a hitelesítési kötelezettségvállalást, teljes körűen meg kell ismernie az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, és meg kell állapítania, hogy el tudja-e végezni a hitelesítést.

▼B

Ennek érdekében a hitelesítő legalább a következő tevékenységeket elvégzi:

a) e rendelet értelmében értékeli az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése hitelesítésének elvégzésében rejlő kockázatokat;

b) a hitelesítés hatókörének meghatározása érdekében áttekinti az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által benyújtott információkat;

c) megállapítja, hogy a kötelezettségvállalás az akkreditációja hatályába tartozik-e;

d) megállapítja, hogy rendelkezik-e a szükséges szakértelemmel, alkalmazottakkal és erőforrásokkal egy olyan hitelesítést végző csoport összeállításához, amely képes megbirkózni a létesítménnyel vagy a légijármű-üzemeltető tevékenységeivel és flottájával kapcsolatos bonyolult feladatokkal, valamint képes-e a hitelesítési tevékenységeket határidőn belül végrehajtani;

e) felméri, hogy biztosítani tudja-e, hogy a rendelkezésére álló, a hitelesítést potenciálisan végző csoport rendelkezzen az adott üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető számára végzendő hitelesítési tevékenységek végrehajtásához szükséges szakértelemmel és tagokkal;

f) minden kért hitelesítési kötelezettségvállalás esetében meghatározza azt az időbeosztást, amely a hitelesítés megfelelő elvégzéséhez szükséges.

(2) Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető ellátja a hitelesítőt minden lényeges információval, amelynek segítségével a hitelesítő elvégezheti az (1) bekezdésben említett tevékenységeket.

9. cikk

Időbeosztás

(1) A 8. cikk (1) bekezdésének f) pontjában említett hitelesítési kötelezettségvállalás időbeosztásának meghatározásakor a hitelesítő legalább a következőket figyelembe veszi:

a) a létesítmény vagy a légijármű-üzemeltető tevékenységeinek és flottájának összetettsége;

b) az információ szintje és az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv összetettsége;

c) a szükséges lényegességi szint;

d) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető adatkezelési tevékenységeinek és ellenőrzési rendszerének összetettsége és teljessége;

▼B

e) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásával vagy a tonnakilométer-adatokkal kapcsolatos információk tárhelye.

(2) A hitelesítő gondoskodik arról, hogy a hitelesítési szerződés a szerződésben meghatározott időtartamon felül további idő elszámolására is lehetőséget nyújtson, amennyiben kiderül, hogy a stratégiai elemzéshez, a kockázatelemzéshez vagy más hitelesítési tevékenységekhez további időre lesz szükség. Azon helyzetek köre, amelyekben további időre lehet szükség, legalább az alábbiakat tartalmazza:

a) a hitelesítés során, amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető adatkezelési tevékenységei, ellenőrzési tevékenységei vagy logisztikája összetettebbnek tűnik, mint azt eredetileg várták;

b) amennyiben a hitelesítő a hitelesítés során valótlanságokat, eltéréseket, nem elegendő adatot vagy hibás adatsorokat talál.

(3) A hitelesítő az időbeosztást a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja.

10. cikk

Az üzemeltetőtől vagy légijármű-üzemeltetőtől származó információk

(1) Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető a stratégiai elemzés előtt és a hitelesítés során más időpontokban az alábbiak mindegyikével köteles ellátni a hitelesítőt:

a) az üzemeltető üvegházhatású gáz kibocsátására vonatkozó engedélye, amennyiben az érinti az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítését;

b) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nyomonkövetési tervének friss változata, továbbá a nyomonkövetési terv bármilyen egyéb vonatkozó változata, amelyet az illetékes hatóság jóváhagyott, ideértve a jóváhagyást igazoló dokumentumokat;

c) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető adatkezelési tevékenységeinek leírása;

d) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által végzett, a 601/2012/EU rendelet 58. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett kockázatértékelés, valamint a teljes ellenőrzési rendszer áttekintése;

e) a nyomonkövetési tervben említett és az illetékes hatóság által jóváhagyott eljárásokkal, ideértve az adatkezelési tevékenységekre és ellenőrzési tevékenységekre vonatkozó eljárásokkal kapcsolatos információk;

▼B

f) szükség szerint az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető éves kibocsátási adatokat tartalmazó vagy tonnakilométer-jelentése;

g) adott esetben az üzemeltető 601/2012/EU rendelet 33. cikkében említett, az illetékes hatóság által jóváhagyott adatgyűjtési terve;

h) amennyiben a nyomonkövetési terv módosult a jelentési időszak alatt, e módosítások nyilvántartása a 601/2012/EU rendelet 16. cikkének (3) bekezdésével összhangban;

i) adott esetben a 601/2012/EU rendelet 69. cikkének (4) bekezdésében említett jelentés;

j) az előző év hitelesítői jelentése, amennyiben az előző évben nem a hitelesítő végezte az adott üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hitelesítését;

k) az illetékes hatósággal folytatott minden vonatkozó levelezés, különösen a nyomonkövetési terv módosításairól szóló értesítéssel kapcsolatos információk;

l) a nyomonkövetési és jelentési célokra használt adatbázisokról és adatforrásokról információk, ideértve a Eurocontroltól származó információkat is;

m) amennyiben a hitelesítés az üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolását végző létesítmény kibocsátási jelentését érinti, az irányelvben előírt nyomonkövetési terv és az irányelv 14. cikkében előírt jelentések, amelyek legalább a hitelesítés tárgyát képező kibocsátási jelentés jelentési időszakára vonatkoznak;

n) adott esetben a létesítmények helyszíni szemléje elhagyásának az illetékes hatóság általi, 31. cikk (1) bekezdésének megfelelő jóváhagyása;

o) minden más lényeges információ, amely a hitelesítés megtervezéséhez és elvégzéséhez szükséges.

(2) Mielőtt a hitelesítő kibocsátja a hitelesítői jelentést, az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető a hitelesítő rendelkezésére bocsátja a jóváhagyott és belső ellenőrzésen hitelesített végleges üzemeltetői vagy légijármű-üzemeltetői jelentést.

11. cikk

Stratégiai elemzés

(1) A hitelesítés kezdetén a hitelesítő a létesítménnyel vagy a légijármű-üzemeltetővel kapcsolatos tevékenységek stratégiai elemzése révén megállapítja a hitelesítési feladatok várható jellegét, méretét és összetettségét.

▼B

(2) A létesítmény vagy a légijármű-üzemeltető által végzett tevékenységek megismerésének céljából a hitelesítő összegyűjti és áttekinti azokat az információkat, amelyek szükségesek annak megállapításához, hogy a hitelesítést végző csoport elegendő szakértelemmel rendelkezik-e a hitelesítés elvégzéséhez, annak meghatározásához, hogy a szerződésben feltüntetett időbeosztás helyes-e, valamint annak biztosításához, hogy a hitelesítő el tudja végezni a szükséges kockázatelemzést. Ezek az információk legalább a következőkre terjednek ki:

a) a 10. cikk (1) bekezdésében említett információk;

b) a szükséges lényegességi szint;

c) amennyiben a hitelesítő ugyanazon üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hitelesítését végzi, a korábbi években a hitelesítés során szerzett információk.

(3) A (2) bekezdésben említett információk áttekintése során a hitelesítő legalább az alábbiakat értékeli:

a) az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése esetében a 601/2012/EU rendelet 19. cikkében említett létesítmény és abban a létesítményben végzett tevékenységek kategóriája;

b) a légijármű-üzemeltető kibocsátási vagy tonnakilométer-jelentésének hitelesítése esetében a légijármű-üzemeltető mérete és jellege, az információk különböző helyszíneken való terjesztése, valamint a járatok száma és típusa;

c) az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv, valamint a nyomonkövetési tervben meghatározott nyomonkövetési módszer jellemzői;

d) a kibocsátó források és forrásanyagok jellege, mérete és összetettsége, továbbá a kibocsátást vagy tonnakilométer-adatokat eredményező felszerelések és eljárások, ideértve a nyomonkövetési tervben leírt mérőműszereket, valamint a számítási tényezők és más elsődleges adatforrások eredetét és alkalmazását;

e) az adatkezelési tevékenységek, az ellenőrzési rendszer és az ellenőrzési környezet.

(4) A stratégiai elemzés elvégzésekor a hitelesítő az alábbiakat ellenőrzi:

a) hogy a számára benyújtott nyomonkövetési terv az illetékes hatóság által jóváhagyott legfrissebb változat-e;

b) hogy a jelentési időszakban módosították-e a nyomonkövetési tervet;

c) hogy ezekről a módosításokról értesítették-e az illetékes hatóságot a 601/2012/EU rendelet 15. cikkének (1) bekezdése vagy 23. cikke értelmében, vagy hogy az illetékes hatóság jóváhagyta-e ezeket az említett rendelet 15. cikkének (2) bekezdése értelmében.

▼B

12. cikk

Kockázatelemzés

(1) A hitelesítő a következő elemeket határozza meg és elemzi a hatékony hitelesítés kidolgozása, megtervezése és végrehajtása érdekében:

a) eredendő kockázatok;

b) ellenőrzési tevékenységek;

c) amennyiben végrehajtották a b) pontban említett ellenőrzési tevékenységeket, az ellenőrzési tevékenységek hatékonyságát érintő ellenőrzési kockázatok.

(2) Az (1) bekezdésben említett elemek meghatározása és elemzése során a hitelesítő legalább a következőket figyelembe veszi:

a) a 11. cikk (1) bekezdésében említett stratégiai elemzés megállapításai;

b) a 10. cikk (1) bekezdésében és a 11. cikk (2) bekezdésének c) pontjában említett információk;

c) a 11. cikk (2) bekezdésének b) pontjában említett lényegességi szint.

(3) Amennyiben a hitelesítő megállapította, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kockázatelemzésében nem tüntette fel a lényeges eredendő kockázatokat és ellenőrzési kockázatokat, a hitelesítő tájékoztatja erről az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt.

(4) A hitelesítés során szerzett információk alapján a hitelesítő adott esetben felülvizsgálja a kockázatelemzést és módosítja vagy megismétli a hitelesítési tevékenységeket.

13. cikk

Hitelesítési terv

(1) A hitelesítő felvázolja a hitelesítési tervet, amely összhangban van a stratégiai elemzés és a kockázatelemzés során megszerzett információkkal és megállapított kockázatokkal, és legalább a következőket tartalmazza:

a) hitelesítési program, amely leírja a hitelesítési tevékenységek jellegét és körét, valamint ezen tevékenységek elvégzésének idejét és módját;

b) vizsgálati terv, amely meghatározza az ellenőrzési tevékenységek vizsgálatának körét és módszereit, valamint az ellenőrzési tevékenységek eljárásait;

▼B

c) adatgyűjtési terv, amely meghatározza az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kibocsátási jelentésében foglalt összesített kibocsátás alapjául szolgáló adatpontokkal, illetve a légijármű-üzemeltető tonnakilométer-jelentésében foglalt összesített tonnakilométer-adatokkal kapcsolatos adatgyűjtés körét és módszereit.

(2) A hitelesítő olyan módon hozza létre az (1) bekezdés b) pontjában említett vizsgálati tervet, hogy segítségével megállapíthassa, hogy a 7. cikk (4) bekezdésének b) pontjában említett követelményeknek való megfelelés értékelése esetén milyen mértékben veheti alapul a lényeges ellenőrzési tevékenységeket.

Az ellenőrzési tevékenységek vizsgálata során alkalmazott mintaméret és adatgyűjtési tevékenységek meghatározásakor a hitelesítő az alábbiakat veszi figyelembe:

a) eredendő kockázatok;

b) ellenőrzési környezet;

c) a lényeges ellenőrzési tevékenységek;

d) elvárható bizonyosságot nyújtó hitelesítési vélemény készítésének követelménye.

(3) Az (1) bekezdés c) pontjában említett adatok mintavétele során alkalmazott mintaméret és adatgyűjtési tevékenységek meghatározásakor a hitelesítő az alábbi elemeket veszi figyelembe:

a) eredendő kockázatok és ellenőrzési kockázatok;

b) az analitikai eljárások eredményei;

c) elvárható bizonyosságot nyújtó hitelesítési vélemény készítésének követelménye;

d) a lényegességi szint;

e) egy adatnak az összes adatsorhoz való hozzájárulásának lényegessége.

(4) A hitelesítő úgy készíti el és hajtja végre a hitelesítési tervet, hogy a hitelesítési kockázatot elfogadható szintre csökkentse annak érdekében, hogy elvárható bizonyosságot lehessen elérni azzal kapcsolatban, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanságokat.

(5) Amennyiben a hitelesítő a hitelesítés során olyan további kockázatokat állapít meg, amelyeket mérsékelni kell, vagy ha alacsonyabb a tényleges kockázat, mint azt eredetileg várták, naprakésszé teszi a kockázatelemzést és a hitelesítési tervet, és módosítja a hitelesítési tevékenységeket.

▼B

14. cikk

Hitelesítési tevékenységek

A hitelesítő végrehajtja a hitelesítési tervet, és a kockázatelemzés alapján ellenőrzi az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv végrehajtását.

E célból a hitelesítő átfogó vizsgálatot végez, amely legalább analitikai eljárásokból, adathitelesítésből és a nyomonkövetési módszer ellenőrzéséből áll, és ellenőrzi az alábbiakat:

a) az adatkezelési tevékenységek és az adatkezelés során használt rendszerek, ideértve az informatikai rendszereket;

b) hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető ellenőrzési tevékenységeit megfelelően dokumentálják-e, hajtják-e végre, tartják-e fenn, és hogy az ellenőrzési tevékenységek hatékonyan csökkentik-e az eredendő kockázatokat;

c) ellenőrzi, hogy a nyomonkövetési tervben felsorolt eljárások hatékonyan csökkentik-e az eredendő kockázatokat és az ellenőrzési kockázatokat, és hogy az eljárásokat végrehajtják-e, megfelelően dokumentálják-e és fenntartják-e.

A (2) bekezdés a) pontjának alkalmazásában a hitelesítő figyelemmel kíséri az adatkezelést olyan módon, hogy nyomon követi az adatkezelési tevékenységek sorrendjét és kölcsönhatását az elsődleges forrásadatoktól az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének összeállításáig.

15. cikk

Analitikai eljárások

(1) A hitelesítő analitikai eljárások segítségével értékeli az adatok hitelességét és teljességét, amennyiben az eredendő kockázat, az ellenőrzési kockázat és az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető ellenőrzési tevékenységeinek jellege alapján szükség van ilyen analitikai eljárásokra.

(2) Az (1) bekezdésben említett analitikai eljárások végrehajtása során a hitelesítő értékeli a jelentésekben foglalt adatokat a potenciális kockázati területek meghatározása, valamint a tervezett hitelesítési tevékenységek későbbi hitelesítése és testreszabása érdekében. A hitelesítő legalább:

a) értékeli az idő múlásával vagy az összehasonlítható adatok között tapasztalható ingadozások és tendenciák hitelességét;

b) meghatározza a kiugróan eltérő, váratlan és hiányos adatokat.

(3) Az (1) bekezdésben említett analitikai eljárások alkalmazása során a hitelesítő a következő eljárásokat végzi el:

a) előzetes analitikai eljárásokat végez az összesített adatokon a 14. cikkben említett tevékenységek végrehajtása előtt, annak érdekében, hogy megértse a jelentésben szereplő adatok jellegét, összetettségét és jelentőségét;

▼B

b) átfogó analitikai eljárásokat végez az összesített adatokon és az ezen adatok alapját képező adatpontokon annak érdekében, hogy meghatározza a potenciális szerkezeti hibákat és a kiugróan eltérő adatokat;

c) végleges analitikai eljárásokat végez az összesített adatokon annak biztosítása érdekében, hogy az összes, a hitelesítési eljárás során felismert hibát megfelelően kijavítsák.

(4) Amennyiben a hitelesítő kiugróan eltérő adatokat, ingadozásokat, tendenciákat, illetve hiányos adatokat vagy olyan adatokat talál, amelyek nincsenek összhangban más lényeges információkkal, vagy jelentősen eltérnek a várakozások szerinti mennyiségektől vagy arányoktól, a hitelesítő magyarázatokat kér az üzemeltetőtől vagy légijármű-üzemeltetőtől, amelyeket lényeges kiegészítő bizonyítékokkal kell alátámasztani.

A benyújtott magyarázatok és további bizonyítékok alapján a hitelesítő értékeli a hitelesítési tervre és az elvégzendő hitelesítési tevékenységekre gyakorolt hatást.

16. cikk

Adathitelesítés

(1) A hitelesítő az adatok részletes vizsgálata révén hitelesíti az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében foglalt adatokat, ideértve az adatok visszakövetését az elsődleges adatforráshoz, az adatok és a külső adatforrások egyeztetését, az összeegyeztetések végrehajtását, a megfelelő adatokra vonatkozó küszöbértékek ellenőrzését és az újraszámítások elvégzését.

(2) Az (1) bekezdésben említett adathitelesítés részeként és a jóváhagyott nyomonkövetési terv figyelembevételével, ideértve a tervben foglalt eljárásokat is, a hitelesítő ellenőrzi az alábbiakat:

a) az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése esetén a létesítmény határait;

b) az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése esetén az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervben leírt forrásanyagok és kibocsátó források teljességét;

c) a légijármű-üzemeltető kibocsátási jelentésének és tonnakilométer-jelentésének hitelesítése esetén a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt repülési tevékenységek közé tartozó összes olyan repülést, amelyekért a légijármű-üzemeltető a felelős, valamint értelemszerűen az összes kibocsátási adat és tonnakilométer-adat teljességét;

d) a légijármű-üzemeltető kibocsátási jelentésének és tonnakilométer-jelentésének hitelesítése esetén a jelentésben foglalt adatok és a tömeg- és súlypontszámítási dokumentáció közötti összhangot;

▼B

e) a légijármű-üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése esetén az összesített tüzelőanyag-fogyasztás és a beszerzett vagy a repülési tevékenységet végző légi jármű részére más módon szolgáltatott tüzelőanyagra vonatkozó adatok közötti összhangot;

f) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében foglalt összesített adatok és az elsődleges forrásadatok közötti összhangot;

g) amennyiben az üzemeltető a 601/2012/EU rendelet 21. cikkének (1) bekezdésében említett, mérésen alapuló módszert alkalmazza, az említett rendelet 46. cikkével összhangban az üzemeltető által végzett számítások eredményei alapján mért értékeket;

h) az adatok megbízhatóságát és pontosságát.

(3) A (2) bekezdés c) pontjában említett repülések teljességének ellenőrzése esetén a hitelesítő a légijármű-üzemeltető légiforgalmi adatait használja, ideértve a Eurocontroltól és más érintett szervezetektől szerzett adatokat, amelyek a Eurocontrol számára elérhető légiforgalmi adatokhoz hasonló adatok feldolgozására képesek.

17. cikk

A nyomonkövetési módszer helyes alkalmazásának hitelesítése

(1) A hitelesítő ellenőrzi az illetékes hatóság által a nyomonkövetési tervben jóváhagyott nyomonkövetési módszer helyes alkalmazását és végrehajtását, ideértve a nyomonkövetési módszer konkrét részleteit is.

(2) Az üzemeltető kibocsátási jelentésének hitelesítése céljából a hitelesítő ellenőrzi a 601/2012/EU rendelet 33. cikkében említett, az illetékes hatóság által jóváhagyott adatgyűjtési terv alkalmazását és végrehajtását.

(3) Amennyiben a CO_2-t a 601/2012/EU rendelet 48. és 49. cikkével összhangban adják át, és az átadott CO_2-t az átadó és az átvevő létesítmény is méri, a hitelesítő ellenőrzi, hogy a két létesítményben mért értékek közötti különbségek magyarázhatók-e a mérőrendszerek bizonytalanságával, és a mért értékek pontos számtani átlagát használták-e mindkét létesítmény kibocsátási jelentésében.

Amennyiben a két létesítményben mért értékek közötti különbségek nem magyarázhatók a mérőrendszerek bizonytalanságával, a hitelesítő ellenőrzi, hogy végeztek-e módosításokat a mért értékek közötti különbségek kiigazítására, ezek a módosítások mérsékeltek voltak-e, és az illetékes hatóság jóváhagyta-e ezeket a módosításokat.

▼B

(4) Amennyiben a 601/2012/EU rendelet 12. cikkének (3) bekezdése alapján az üzemeltetők kötelesek további olyan elemeket foglalni a nyomonkövetési tervbe, amelyek lényegesek a 2011/278/EU bizottsági határozat ([1]) 24. cikkének (1) bekezdésében foglalt követelmények teljesítése szempontjából, a hitelesítő ellenőrzi az említett rendelet 12. cikkének (3) bekezdésében említett eljárások helyes alkalmazását és végrehajtását. Ennek során a hitelesítő azt is ellenőrzi, hogy az üzemeltető a jelentési időszak december 31-éig benyújtott-e az illetékes hatósághoz bármely, egy adott létesítmény kapacitásán, tevékenységszintjén és működésén végrehajtandó tervezett vagy fennálló módosításról szóló tájékoztatást.

18. cikk

A hiányos adatok esetén alkalmazott módszerek hitelesítése

(1) Amennyiben az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervben meghatározott módszereket használták a hiányos adatok kiegészítésére a 601/2012/EU rendelet 65. cikke alapján, a hitelesítő ellenőrzi, hogy az alkalmazott módszerek megfeleltek-e az adott helyzetnek, és hogy helyesen alkalmazták-e őket.

Amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető megszerezte az illetékes hatóság jóváhagyását ahhoz, hogy a 601/2012/EU rendelet 65. cikkének első albekezdésében említett módszerektől eltérő módszereket használhasson, a hitelesítő ellenőrzi, hogy a jóváhagyott megközelítést megfelelően alkalmazták és dokumentálták-e.

Amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nem tud időben ilyen jóváhagyást szerezni, a hitelesítő ellenőrzi, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által a hiányzó adatok kiegészítésére használt megközelítés biztosítja-e, hogy a kibocsátás mértékét nem becsülik alá, és hogy ez a megközelítés nem vezet-e lényeges valótlanságokhoz.

(2) A hitelesítő ellenőrzi, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által a 601/2012/EU rendelet 65. cikkének (1) bekezdésében említett hiányos adatok előfordulásának megelőzése érdekében végrehajtott ellenőrzési tevékenységek hatékonyak-e.

19. cikk

A bizonytalanság meghatározása

(1) Amennyiben a 601/2012/EU rendelet előírja az üzemeltetőnek, hogy igazolja a tevékenységre vonatkozó adatok és a számítási tényezők esetében meghatározott bizonytalansági küszöbértékek betartását, a hitelesítő megerősíti a jóváhagyott nyomonkövetési tervben meghatározott bizonytalansági szintek kiszámításához használt információk hitelességét.

(2) Amennyiben az üzemeltető a 601/2012/EU rendelet 22. cikkében említett, nem a meghatározási szinteken alapuló nyomonkövetési módszert alkalmazza, a hitelesítő az alábbiak mindegyikét ellenőrzi:

([1]) HL L 130., 2011.5.17., 1. o.

▼B

a) hogy az üzemeltető úgy végezte-e el a bizonytalanság meghatározását és számszerűsítését, hogy igazolja ezen rendelet 22. cikkének c) pontjában az üvegházhatást okozó gázok éves kibocsátására vonatkozóan előírt bizonytalansági küszöbérték betartását;

b) a bizonytalanság megállapításához és számszerűsítéséhez használt információk hitelességét;

c) hogy a bizonytalanság megállapításához és számszerűsítéséhez használt átfogó megközelítés összhangban van-e az említett rendelet 22. cikkének b) pontjával;

d) hogy rendelkezésre áll-e adat arról, hogy az említett rendelet 22. cikkének a) pontjában említett nyomonkövetési módszer alkalmazásának feltételeit betartották.

(3) Amennyiben a 601/2012/EU rendelet arra kötelezi a légijármű-üzemeltetőt, hogy igazolja, nem lépte túl az előírt bizonytalansági szinteket, a hitelesítő ellenőrzi az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervben meghatározott bizonytalansági szintek betartását igazoló információk hitelességét.

20. cikk

Mintavétel

(1) A 14. cikk b) és c) pontjában említett ellenőrzési tevékenységek és eljárások megfelelésének ellenőrzése, valamint a 15. és 16. cikkben említett ellenőrzések elvégzése során a hitelesítő alkalmazhat a létesítményekre vagy légijármű-üzemeltetőkre nézve meghatározott mintavételi módszereket, amennyiben a kockázatelemzés alapján indokolt a mintavétel.

(2) Amennyiben a hitelesítő mintavétel közben eltérést vagy valótlanságot talál, felszólítja az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, hogy indokolja meg az eltérés vagy valótlanság legfőbb okait annak érdekében, hogy megállapítsa az eltérésnek vagy valótlanságnak a jelentésben szereplő adatokra gyakorolt hatását. Az említett értékelés eredményének függvényében a hitelesítő meghatározza, hogy szükség van-e további hitelesítésre, hogy a mintaméretet kell-e növelni, és hogy az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek mely adatokat kell korrigálnia.

(3) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban dokumentálja a 14., 15., 16. és 17. cikkben említett ellenőrzések eredményeit, ideértve a további minták részleteit.

21. cikk

Helyszíni szemlék

(1) A hitelesítési eljárás során a hitelesítő egyszer vagy többször helyszíni szemlét végez, hogy értékelje a mérőműszerek és mérőrendszerek működését, szóbeli adatgyűjtést folytasson, végrehajtsa az e fejezetben előírt tevékenységeket, valamint hogy elegendő információt és bizonyítékot gyűjtsön ahhoz, hogy megállapíthassa, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése tartalmaz-e lényeges valótlanságot.

▼B

(2) Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hozzáférést biztosít a hitelesítőnek a telephelyeihez.

(3) Az üzemeltető kibocsátási adatokat tartalmazó jelentésének hitelesítése esetén a hitelesítő a létesítmény határainak, valamint a forrásanyagok és kibocsátó források teljességének megállapítása érdekében is végez helyszíni szemlét.

(4) Az üzemeltető kibocsátási adatokat tartalmazó jelentésének hitelesítése céljából a hitelesítő a kockázatelemzés alapján eldönti, hogy szükség van-e további telephelyek meglátogatására, ideértve azokat az eseteket, amikor az adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek lényeges részét más telephelyeken végzik, például a vállalati központban vagy más helyszínen lévő irodákban.

22. cikk

A valótlanságok és eltérések kezelése

(1) Amennyiben a hitelesítő valótlanságokat vagy eltéréseket talál a hitelesítés során, haladéktalanul értesíti erről az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, és felszólítja a megfelelő korrekciók megtételére.

Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető minden közölt valótlanságot és eltérést korrigál.

(2) A hitelesítő dokumentálja és a belső hitelesítő dokumentációban megoldottként jelöli meg az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által a hitelesítés során korrigált valótlanságokat és eltéréseket.

(3) Amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nem korrigálja a hitelesítő által az (1) bekezdés értelmében közölt valótlanságokat vagy eltéréseket, mielőtt a hitelesítő kibocsátja a hitelesítői jelentést, a hitelesítő felszólítja az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt, hogy magyarázza el az eltérés vagy valótlanság főbb okait annak érdekében, hogy értékelhesse az eltérésnek vagy valótlanságnak a jelentésben szereplő adatokra gyakorolt hatását.

A hitelesítő megállapítja, hogy a kijavítatlan valótlanságoknak – egyesével vagy más valótlanságokkal összesítve – van-e lényegi hatása a bejelentett összes kibocsátásra vagy tonnakilométer-adatokra. A valótlanságok lényegességének megállapítása során a hitelesítő figyelembe veszi a valótlanság mértékét és jellegét, valamint előfordulásának pontos körülményeit.

A hitelesítő megállapítja, hogy a kijavítatlan eltéréseknek – egyesével vagy más eltérésekkel együtt – van-e hatása a bejelentett adatokra, és hogy ez lényeges valótlanságokhoz vezet-e.

A valótlanságok mértéke és jellege, valamint előfordulásuk pontos körülményei alapján a hitelesítő lényegesnek minősítheti a valótlanságokat, még akkor is, ha ezek a valótlanságok – egyesével vagy más valótlanságokkal összesítve – nem érik el a 23. cikkben meghatározott lényegességi szintet.

▼B

23. cikk

Lényegességi szint

(1) A lényegességi szint a bejelentett összes kibocsátás 5 %-a a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakban, az alábbiak bármelyike vonatkozásában:

a) a 601/2012/EU rendelet 19. cikke (2) bekezdésének a) pontjában említett A kategóriájú létesítmények és az említett rendelet 19. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett B kategóriájú létesítmények;

b) az 500 vagy kevesebb kilotonna fosszilis CO_2/év kibocsátású légijármű-üzemeltetők.

(2) A lényegességi szint a bejelentett összes kibocsátás 2 %-a a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakban, az alábbiak bármelyike vonatkozásában:

a) a 601/2012/EU rendelet 19. cikke (2) bekezdésének c) pontjában említett C kategóriájú létesítmények;

b) a több mint 500 kilotonna fosszilis CO_2/év kibocsátású légijármű-üzemeltetők.

(3) A légijármű-üzemeltetők tonnakilométer-jelentéseinek hitelesítése céljából a lényegességi szint a bejelentett összes tonnakilométer-adat 5 %-a a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszakban.

24. cikk

A hitelesítés eredményeire vonatkozó következtetés levonása

A hitelesítés elvégzése és a hitelesítés során szerzett információk figyelembevétele során a hitelesítő:

a) ellenőrzi az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által benyújtott végső adatokat, ideértve a hitelesítés során szerzett információk alapján módosított adatokat is;

b) felülvizsgálja az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető által a végső adatok és a korábban benyújtott adatok közötti különbségekre adott magyarázatokat;

c) felülvizsgálja az értékelés eredményét, hogy megállapítsa, az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervet, ideértve a tervben leírt eljárásokat is, helyesen hajtották-e végre;

d) megállapítja, hogy a hitelesítési kockázat elfogadhatóan alacsony szintű-e az elvárható bizonyossági szint eléréséhez;

e) biztosítja, hogy elegendő bizonyíték gyűljön össze ahhoz, hogy olyan hitelesítési véleményt adhasson, amely elvárható bizonyosságot nyújt arra vonatkozóan, hogy a jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanságokat;

f) biztosítja, hogy a hitelesítési eljárás teljes dokumentációja a belső hitelesítő dokumentáció részét képezi, és hogy a hitelesítői jelentésben végleges ítéletet lehet hozni.

▼B

25. cikk

Független felülvizsgálat

(1) A hitelesítő a hitelesítői jelentés közzététele előtt független bírálónak nyújtja be a belső hitelesítő dokumentációt és a hitelesítői jelentést.

(2) A független bíráló nem végezhet olyan hitelesítési tevékenységet, amely az általa végzett felülvizsgálat tárgyát képezi.

(3) A független felülvizsgálat hatóköre az e fejezetben leírt és a belső hitelesítő dokumentációban rögzített teljes hitelesítési eljárásra kiterjed.

A független bíráló úgy végzi el a felülvizsgálatot, hogy azzal biztosítja, hogy a hitelesítési eljárást e rendelettel összhangban hajtsák végre, hogy a 40. cikkben említett hitelesítési tevékenységek eljárásait helyesen, és megfelelő szakmai gondossággal és megítéléssel végezzék el.

A független bíráló azt is értékeli, hogy elegendő bizonyítékot gyűjtöttek-e össze ahhoz, hogy a hitelesítő elvárható bizonyossággal bocsáthassa ki hitelesítői jelentését.

(4) Amennyiben olyan körülmények merülnek fel, amelyek miatt a felülvizsgálat után változtatásokra kerülhet sor a hitelesítői jelentésben, a független bíráló ezeket a változtatásokat és azok bizonyítékait is felülvizsgálja.

(5) A hitelesítő kellő felhatalmazást ad egy személynek arra, hogy jóváhagyja a független bíráló következtetésein és a belső hitelesítő dokumentációban foglalt bizonyítékokon alapuló hitelesítői jelentést.

26. cikk

Belső hitelesítő dokumentáció

(1) A hitelesítő előkészíti és összeállítja a belső hitelesítő dokumentációt, amely legalább a következőket tartalmazza:

a) az elvégzett hitelesítési tevékenységek eredményei;

b) a stratégiai elemzés, a kockázatelemzés és a hitelesítési terv;

c) elegendő információ a hitelesítő szakvélemény támogatásához, ideértve az arra vonatkozó vélemények igazolását, hogy a megállapított valótlanságok lényegi hatással vannak-e vagy sem a bejelentett kibocsátásra vagy tonnakilométer-adatokra.

(2) Az (1) bekezdésben említett belső hitelesítő dokumentációt olyan módon kell felvázolni, hogy a 25. cikkben említett független bíráló és a nemzeti akkreditáló testület értékelni tudja, hogy a hitelesítést e rendelettel összhangban végezték-e el.

▼B

A hitelesítői jelentés 25. cikk (5) bekezdésének megfelelő jóváhagyása után a hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációba foglalja a független felülvizsgálat eredményeit.

(3) A hitelesítő, amennyiben felkérik, hozzáférést biztosít az illetékes hatóságnak a belső hitelesítő dokumentációhoz a hitelesítés illetékes hatóság általi értékelésének elősegítése érdekében.

27. cikk

Hitelesítői jelentés

(1) A hitelesítő a hitelesítés során gyűjtött információk alapján hitelesítői jelentést nyújt be az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek minden olyan kibocsátási jelentésről vagy tonnakilométer-jelentésről, amely a hitelesítés tárgyát képezte. A hitelesítői jelentés a következő megállapítások legalább egyikét tartalmazza:

a) a jelentés kielégítőnek tekinthető;

b) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése olyan lényeges valótlanságokat tartalmaz, amelyeket nem korrigáltak a hitelesítői jelentés kiadásáig;

c) a hitelesítés hatóköre a 28. cikk értelmében túl szűk, és a hitelesítő nem tudott elegendő bizonyítékot gyűjteni ahhoz, hogy elvárható bizonyossággal bocsásson ki hitelesítő szakvéleményt arról, hogy a jelentés nem tartalmaz lényeges valótlanságokat;

d) az eltérések miatt – egyesével vagy más eltérésekkel együtt – nem elég egyértelmű a helyzet, és a hitelesítő nem tudja elvárható bizonyossággal kijelenteni, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanságokat.

Az első albekezdés a) pontjának alkalmazásában az üzemeltető vagy a légijármű-üzemeltető jelentése kizárólag akkor tekinthető kielégítőnek, ha az üzemeltető vagy a légijármű-üzemeltető jelentése nem tartalmaz lényeges valótlanságokat.

(2) Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető a hitelesítői jelentést az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető érintett jelentésével együtt benyújtja az illetékes hatóságnak.

(3) A hitelesítői jelentés legalább a következő elemeket tartalmazza:

a) a hitelesítés tárgyát képező üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető neve;

▼B

b) a hitelesítés célkitűzései;

c) a hitelesítés hatóköre;

d) hivatkozás az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hitelesített jelentésére;

e) azok a kritériumok, amelyeket az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítésére használták, adott esetben ideértve az engedélyt, továbbá az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési terv változatai, valamint az egyes nyomonkövetési tervek érvényességi időszakai;

f) a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében említett összesített kibocsátás vagy tonnakilométerek tevékenységenként és létesítményenként vagy légijármű-üzemeltetőnként;

g) a hitelesítés tárgyát képező jelentési időszak;

h) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető, az illetékes hatóság és a hitelesítő kötelezettségei;

i) a hitelesítő szakvélemény;

j) minden olyan megállapított valótlanság vagy eltérés leírása, amelyet nem korrigáltak a hitelesítői jelentés kibocsátása előtt;

k) azok a dátumok, amikor a helyszíni szemléket végezték, és a helyszíni szemléket végzők neve;

l) információ arról, hogy elhagytak-e helyszíni szemléket, valamint ezen helyszíni szemlék elhagyásának okai;

m) minden, a 601/2012/EU rendelettől való olyan eltérés, amely a hitelesítés során derült ki;

n) amennyiben az illetékes hatóság jóváhagyását nem lehet időben megszerezni a hiányos adatok 18. cikk (1) bekezdésének utolsó albekezdése értelmében való kiegészítéséhez alkalmazott módszer esetében, annak megerősítése, hogy az alkalmazott módszer konzervatív-e, és hogy nem vezet-e lényeges valótlanságokhoz;

o) amennyiben a hitelesítő olyan változásokat állapít meg a létesítmény kapacitásában, tevékenységszintjében és működésében, amelyek befolyásolhatják a létesítménynek kiosztott kibocsátási egységeket, és amelyeket a jelentési időszak december 31-ig nem jelentettek az illetékes hatóságnak a 2011/278/EU határozat 24. cikkének (1) bekezdésével összhangban, ezen változások és a kapcsolódó megjegyzések leírása;

p) adott esetben a javításra vonatkozó javaslatok;

▼B

q) az EU ETS vezető hitelesítőjének, a független bírálónak és adott esetben az EU ETS hitelesítőjének és külső szakértőjének a neve, akik az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítésében részt vettek;

r) a dátum és a hitelesítő által feljogosított személy aláírása, ideértve a nevét is.

(4) A hitelesítő a hitelesítői jelentésben részletesen ismerteti a valótlanságokat és eltéréseket annak érdekében, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető, valamint az illetékes hatóság tájékoztatást kapjon az alábbiakról:

a) a valótlanság vagy eltérés mértéke és jellege;

b) hogy miért van vagy nincs a valótlanságnak lényegi hatása;

c) hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének mely elemére vonatkozik a valótlanság, vagy a nyomonkövetési terv mely elemére vonatkozik az eltérés.

(5) Amennyiben a tagállam előírja a hitelesítőnek, hogy a (3) bekezdésben meghatározott elemeken kívül további, a hitelesítő szakvélemény megértéséhez nem feltétlenül szükséges információkat nyújtson be a hitelesítési eljárással kapcsolatban, az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hatékonysági okokból a hitelesítői jelentéstől elkülönülve, más időpontban, de legkésőbb ugyanazon év május 15-ig benyújthatja ezeket a kiegészítő információkat az illetékes hatóságnak.

28. cikk

A hatókör korlátozása

A hitelesítő az alábbi helyzetek bármelyikében dönthet úgy, hogy a 27. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett hitelesítési hatókör túlságosan korlátozott:

a) hiányosak az adatok, és ez megakadályozza a hitelesítőt abban, hogy megszerezze a szükséges adatokat a hitelesítési kockázat olyan mértékű csökkentéséhez, hogy elvárható bizonyosságot érjen el;

b) a nyomonkövetési tervet nem hagyta jóvá az illetékes hatóság;

c) a nyomonkövetési terv nem biztosít elegendő hatáskört vagy nem eléggé érthető a hitelesítés befejezéséhez;

d) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nem biztosított elegendő információt ahhoz, hogy a hitelesítő elvégezze a hitelesítést.

▼B

29. cikk

Kiemelkedő, nem lényegi eltérések kezelése

(1) A hitelesítő értékeli, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető korrigálta-e a hitelesítő által a hitelesítői jelentésben meghatározott, a korábbi nyomonkövetési időszakkal kapcsolatos eltéréseket a 601/2012/EU rendelet 69. cikkének (4) bekezdésében foglalt, az üzemeltetőre vonatkozó követelményeknek megfelelően.

Amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető a 601/2012/EU rendelet 69. cikke (4) bekezdésének megfelelően nem javította ki ezeket az eltéréseket, a hitelesítő mérlegeli, hogy ez a mulasztás növeli vagy növelheti-e a valótlanságok kockázatát.

A hitelesítő a hitelesítői jelentésben jelzi, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető korrigálta-e ezeket az eltéréseket.

(2) A hitelesítő a belső hitelesítő dokumentációban rögzíti, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető a hitelesítés során mikor és hogyan korrigálta a megállapított eltéréseket.

30. cikk

A nyomonkövetési és a jelentési eljárás javítása

(1) Amennyiben a hitelesítő meghatározza az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető e bekezdés a)–d) pontjához kapcsolódó teljesítményének javításra javasolt területeit, javaslatokat fogalmaz meg a hitelesítői jelentésben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető teljesítményének javítására e pontok tekintetében:

a) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kockázatértékelése;

b) az adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek fejlesztése, dokumentálása, végrehajtása és fenntartása, valamint az ellenőrzési rendszer értékelése;

c) az adatkezelési tevékenységek és ellenőrzési tevékenységek eljárásai, valamint más eljárások fejlesztése, dokumentálása, végrehajtása és fenntartása, amelyeket az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek a 601/2012/EU rendelet értelmében kell elvégeznie;

d) a kibocsátás vagy tonnakilométerek nyomon követése és jelentése, ideértve a legmagasabb meghatározási szintek elérését, a kockázatok csökkentését és a nyomon követés és jelentés hatékonyságának fokozását.

(2) A javításra vonatkozó javaslatok hitelesítői jelentésbe történő belefoglalásának évét követő hitelesítés során a hitelesítő ellenőrzi, hogy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető végrehajtotta-e és milyen módon hajtotta végre a javításra vonatkozó javaslatokat.

▼B

Amennyiben az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető nem hajtotta végre ezeket a javaslatokat, vagy nem megfelelően hajtotta végre azokat, a hitelesítő megállapítja, hogy ez hogyan befolyásolja a valótlanságok és eltérések kockázatát.

31. cikk

A létesítmények egyszerűsített hitelesítése

(1) A 21. cikk (1) bekezdésétől eltérve a hitelesítő – az illetékes hatóság jóváhagyásának függvényében, e cikk második albekezdésének megfelelően – a kockázatelemzés eredménye alapján dönthet úgy, hogy nem végez helyszíni szemlét azután, hogy megállapította, hogy a lényeges adatokhoz távolról is hozzáférhet, és hogy betartották a helyszíni szemlék elhagyásának a Bizottság által meghatározott feltételeit. A hitelesítő a lehető legkorábban tájékoztatja erről az üzemeltetőt.

Az üzemeltető kérelmet nyújt be az illetékes hatósághoz, amelyben azt kéri az illetékes hatóságtól, hogy hagyja jóvá a hitelesítőnek a helyszíni szemle elhagyására vonatkozó döntését.

Ha a hitelesítő az érintett üzemeltető által benyújtott kérelemmel kapcsolatban arról határoz, hogy jóváhagyja-e a hitelesítőnek a helyszíni szemle elhagyására vonatkozó döntését, az alábbi elemeket veszi figyelembe:

a) a hitelesítő által a kockázatelemzés eredményével kapcsolatban benyújtott információk;

b) arra vonatkozó információ, hogy a lényeges adatokhoz távolról is hozzá lehet férni;

c) bizonyíték arra, hogy a (3) bekezdésben meghatározott követelmények nem vonatkoznak a létesítményre;

d) bizonyíték arra, hogy a Bizottság által a helyszíni szemlék elhagyásával kapcsolatban állított feltételeket betartják.

(2) Az illetékes hatóság (1) bekezdésben említett jóváhagyása nem szükséges a 601/2012/EU rendelet 47. cikkének (2) bekezdésében említett kis kibocsátású létesítmények helyszíni szemléjének az elhagyásához.

(3) ►C1 A hitelesítő ◄ az alábbi helyzetekben minden esetben helyszíni szemlét végez:

a) amennyiben a hitelesítő első alkalommal hitelesíti az üzemeltető kibocsátási jelentését;

b) amennyiben a hitelesítő nem végzett helyszíni szemlét a jelenlegi jelentési időszakot közvetlenül megelőző két jelentési időszakban;

▼B

c) amennyiben a nyomonkövetési terv jelentősen módosult a jelentési időszak alatt, beleértve a 601/2012/EU rendelet 15. cikkének (3) vagy (4) bekezdése szerinti terveket is.

32. cikk

Légijármű-üzemeltetők egyszerűsített hitelesítése

(1) E rendelet 21. cikkének (1) bekezdésétől eltérve a hitelesítő dönthet úgy, hogy a 601/2012/EU rendelet 54. cikke (1) bekezdésében említett kis kibocsátók esetében nem végez helyszíni szemlét, amennyiben a hitelesítő a kockázatelemzése alapján azt a következtetést vonja le, hogy a lényeges adatokhoz távolról is hozzáférhet.

(2) Amennyiben a légijármű-üzemeltető a 601/2012/EU rendelet 54. cikkének (2) bekezdésében említett egyszerűsített eszközöket használja a tüzelőanyag-fogyasztás meghatározására, és a bejelentett adatokat ilyen eszközökkel állapították meg függetlenül a légijármű-üzemeltető hozzájárulásától, a hitelesítő a kockázatelemzés alapján dönthet úgy, hogy nem végzi el e rendelet 14. cikkében, 16. cikkében, 17. cikkének (1) bekezdésében, valamint 17. cikke (2) bekezdésében, továbbá 18. cikkében említett ellenőrzéseket.

33. cikk

Egyszerűsített hitelesítési tervek

Amennyiben a hitelesítő egyszerűsített hitelesítési tervet használ, a hitelesítő a belső hitelesítési dokumentációban nyilvántartja e tervek használatának indokait, köztük az arra vonatkozó bizonyítékokat is, hogy teljesültek az egyszerűsített hitelesítési tervek használatának feltételei.

III. FEJEZET

A HITELESÍTŐKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

34. cikk

Az akkreditáció ágazati hatálya

A hitelesítő csak olyan üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek állít ki hitelesítői jelentést, amely az I. mellékletben említett azon tevékenység hatálya alá tartozó tevékenységet végez, amelyre a hitelesítőt a 765/2008/EK rendelet és e rendelet rendelkezéseinek megfelelően akkreditálták.

35. cikk

Folyamatos alkalmassági eljárás

(1) A hitelesítő alkalmassági eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítési feladatokkal megbízott személyzet alkalmas legyen a rábízott feladatok elvégzésére.

(2) Az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárás részeként a hitelesítő legalább a következőket határozza meg, dokumentálja, hajtja végre és tartja fenn:

▼B

a) a hitelesítési tevékenységet folytató személyzetre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos általános kritériumok;

b) a hitelesítési tevékenységeket végző hitelesítő hatáskörökre – különösen az EU ETS hitelesítőre, az EU ETS vezető hitelesítőre, a független bírálóra és a külső szakértőre – vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos konkrét kritériumok;

c) módszer a hitelesítési tevékenységeket folytató személyzet folyamatos alkalmasságának és teljesítménye rendszeres értékelésének biztosítására;

d) eljárás a hitelesítési tevékenységeket folytató személyzet folyamatos képzésének biztosítására;

e) eljárás annak megállapítására, hogy a hitelesítési tevékenység a hitelesítő akkreditálásának hatálya alá tartozik-e, és hogy a hitelesítő rendelkezik-e a megfelelő szakértelemmel, személyzettel és erőforrással a hitelesítést végző csoport összeállításához, és a hitelesítési tevékenységek határidőn belül történő elvégzéséhez.

Az első albekezdés b) pontjában említett szakértelemmel kapcsolatos kritériumok az akkreditáció minden olyan hatálya esetében egyediek, amelyben ezek a személyek hitelesítési tevékenységeket folytatnak.

Az első albekezdés c) pontjának megfelelő személyzet szakértelmének értékelése során a hitelesítő az a) és a b) pontban említett, szakértelemre vonatkozó kritériumok alapján értékeli a szakértelmet.

Az első albekezdés e) pontjában említett eljárás részét képezi továbbá egy eljárás annak megállapítására, hogy a hitelesítést végző csoport rendelkezik-e az adott üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető hitelesítési tevékenységeinek elvégzéséhez szükséges szakértelemmel és személyzettel.

A hitelesítő a 36. cikk (4) bekezdésében és a 37., a 38. és a 39. cikkben meghatározott kritériumokkal összhangban lévő, szakértelemmel kapcsolatos, általános és konkrét kritériumokat alakít ki.

(3) A hitelesítő rendszeres időközönként ellenőrzi a hitelesítési tevékenységeket folytató személyzet teljesítményét a személyzet folyamatos alkalmasságának megerősítése érdekében.

(4) A hitelesítő rendszeres időközönként áttekinti az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárást az alábbiak biztosítása érdekében:

a) hogy a (2) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumokat az e rendeletben meghatározott alkalmassági követelményeknek megfelelően alakítsák ki;

▼B

b) hogy kezeljék a (2) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontja szerinti, szakértelemmel kapcsolatos általános és konkrét kritériumok meghatározásával kapcsolatban felmerülő problémákat;

c) hogy az alkalmassági eljárás minden követelményét megfelelően naprakésszé tegyék és fenntartsák.

(5) A hitelesítő egy rendszer segítségével rögzíti az (1) bekezdésben említett alkalmassági eljárás során végrehajtott tevékenységek eredményeit.

(6) Egy megfelelő szakértelemmel rendelkező értékelő értékeli egy EU ETS hitelesítő és az EU ETS vezető hitelesítő alkalmasságát és teljesítményét.

E célból a szakértő értékelő nyomon követi e hitelesítőket az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítése során a létesítményben vagy a légijármű-üzemeltető telephelyén annak érdekében, hogy megállapítsa, megfelelnek-e a szakértelemmel kapcsolatos kritériumoknak.

(7) Ha a személyzet egy tagja nem igazolja, hogy egy konkrét rábízott feladat esetében meghatározott, szakértelemmel kapcsolatos kritériumoknak teljes mértékben megfelel, a hitelesítő további képzést vagy ellenőrzött szakmai gyakorlatot határoz meg és szervez, továbbá ellenőrzi az említett személyt, amíg a hitelesítő megelégedésére igazolja, hogy megfelel a szakértelemmel kapcsolatos kritériumoknak.

36. cikk

Hitelesítést végző csoportok

(1) A hitelesítő minden egyes hitelesítési tevékenység esetében összeállítja a II. fejezetben említett hitelesítési tevékenységek elvégzésére alkalmas hitelesítést végző csoportot.

(2) A hitelesítést végző csoport legalább egy EU ETS vezető hitelesítőből és, amennyiben a hitelesítőnek a 8. cikk (1) bekezdésének e) pontjában említett értékelés során levont következtetései és a stratégiai elemzés alapján szükséges, megfelelő számú EU ETS hitelesítőből és külső szakértőből áll.

(3) Egy bizonyos hitelesítéshez kapcsolódó hitelesítési tevékenységek független felülvizsgálatához a hitelesítő kiválaszt egy független bírálót, aki nem lehet a hitelesítést végző csoport tagja.

(4) A csoport minden tagja:

a) pontosan ismeri egyéni szerepét a hitelesítési eljárásban;

b) hatékonyan tud kommunikálni az egyes feladatainak elvégzéséhez szükséges nyelven.

(5) A hitelesítést végző csoport legalább egy olyan személyt tartalmaz, aki rendelkezik az I. mellékletben említett, a létesítmény vagy a légijármű-üzemeltető által végzett tevékenységekhez kapcsolódó különleges műszaki nyomonkövetési és jelentési aspektusok értékeléséhez

▼B

szükséges műszaki szakértelemmel és tudással, valamint egy olyan személyt, aki képes kommunikálni azon a nyelven, amely az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítéséhez szükséges abban a tagállamban, amelyben a hitelesítő a hitelesítést végzi.

(6) Amennyiben a hitelesítést végző csoport egytagú, ez a személy megfelel minden, az EU ETS hitelesítőre és EU ETS vezető hitelesítőre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos kritériumnak, valamint a (4) és (5) bekezdésben meghatározott követelményeknek.

37. cikk

Az EU ETS hitelesítőkre és az EU ETS vezető hitelesítőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) Az EU ETS hitelesítő rendelkezik a hitelesítés elvégzéséhez szükséges szakértelemmel. Ennek érdekében az EU ETS hitelesítő legalább a következők birtokában van:

a) a 2003/87/EK irányelv, a 601/2012/EU rendelet, e rendelet, a vonatkozó szabványok, más vonatkozó jogszabályok és az alkalmazandó iránymutatások ismerete, valamint azon tagállam által kibocsátott vonatkozó iránymutatások és jogszabályok, amelyben a hitelesítő a hitelesítést végzi;

b) az adatok és információk ellenőrzésének ismerete és tapasztalat ezen a téren, ideértve az alábbiakat:

   i. adat- és információ-ellenőrzési módszerek, ideértve a lényegességi szint alkalmazását és a valótlanságok lényegességének megállapítását;

   ii. az eredendő kockázatok és ellenőrzési kockázatok elemzése;

   iii. az adatgyűjtéssel kapcsolatos mintavételi technikák és az ellenőrzési tevékenységek ellenőrzése;

   iv. az adat- és információs rendszerek, az informatikai rendszerek, az adatkezelési tevékenységek, az ellenőrzési tevékenységek, az ellenőrzési rendszerek és az ellenőrzési tevékenységek eljárásainak értékelése;

c) egy üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítéséhez kapcsolódó tevékenységek II. fejezetben előírt végrehajtásának képessége;

d) az ágazatspecifikus műszaki nyomonkövetési és jelentési aspektusok ismerete és tapasztalat ezen a téren, amelyek fontosak az I. mellékletben említett tevékenységek hatóköre szempontjából, amelyben az EU ETS hitelesítő végzi a hitelesítést.

▼B

(2) Az EU ETS vezető hitelesítő megfelel az EU ETS hitelesítőre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek, és igazolta, hogy alkalmas a hitelesítést végző csoport vezetésére, és arra, hogy ő feleljen a hitelesítési tevékenységek e rendeletnek megfelelő elvégzéséért.

38. cikk

A független bírálókra vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) A független bíráló megfelelő meghatalmazással rendelkezik a hitelesítői jelentés és a belső hitelesítő dokumentáció tervezetének áttekintésére a 25. cikk értelmében.

(2) A független bíráló megfelel a 37. cikk (2) bekezdésében említett, az EU ETS vezető hitelesítőre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek.

(3) A független bíráló rendelkezik a megfelelő szakértelemmel a benyújtott információk elemzéséhez, az információ teljességének és valódiságának megerősítéséhez, a hiányos vagy ellentmondásos információk kétségbe vonásához, valamint az adatok eredetének ellenőrzéséhez, amely annak megállapításához szükséges, hogy a belső hitelesítő dokumentáció teljes-e, és hogy elegendő információt nyújt-e a hitelesítői jelentés tervezetének alátámasztásához.

39. cikk

Külső szakértők alkalmazása

(1) A hitelesítési tevékenységek elvégzése során a hitelesítő alkalmazhat külső szakértőket, hogy részletes ismereteiket és szakértelmüket egy konkrét kérdésben az EU ETS hitelesítő és az EU ETS vezető hitelesítő rendelkezésére bocsássák.

(2) Amennyiben a független bíráló nem rendelkezik a felülvizsgálati eljárás során felmerülő probléma értékeléséhez szükséges szakértelemmel, a hitelesítő külső szakértő segítségét kéri.

(3) A külső szakértő rendelkezik az EU ETS hitelesítő és az EU ETS vezető hitelesítő, vagy szükség esetén a független bíráló támogatásához szükséges hozzáértéssel és szakértelemmel abban a kérdésben, amely miatt a tudására és a szakértelmére szükség van. A külső szakértő ezenkívül megfelelő tudással rendelkezik a 37. cikk (1) bekezdésének a), b) és c) pontja értelmében előírt kérdésekben.

(4) A külső szakértő a független bíráló, vagy azon hitelesítést végző csoport EU ETS vezető hitelesítője irányítása és teljes felelőssége alatt végzi a meghatározott feladatokat, amelynek a szakértő tagja.

▼B

40. cikk

Hitelesítési tevékenységekre vonatkozó eljárások

(1) A hitelesítő egy vagy több eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn a II. fejezetben meghatározott hitelesítési tevékenységek és a II. mellékletben előírt eljárások és folyamatok esetében. Ezen eljárások és folyamatok létrehozása és végrehajtása során a hitelesítő elvégzi a II. mellékletben említett harmonizált szabványnak megfelelő tevékenységeket.

(2) A hitelesítő minőségirányítási rendszert tervez, dokumentál, hajt végre és tart fenn az (1) bekezdésben említett eljárások és folyamatok következetes kialakításának, végrehajtásának, javításának és felülvizsgálatának a II. mellékletben említett harmonizált szabványoknak megfelelő biztosítása érdekében.

41. cikk

Feljegyzések és kommunikáció

(1) A hitelesítő nyilvántartást vezet, ideértve a személyzet szakértelmére és pártatlanságára vonatkozó nyilvántartást is, az e rendeletnek való megfelelés igazolására.

(2) A hitelesítő a II. mellékletben említett harmonizált szabványoknak megfelelően rendszeresen információkat bocsát az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető és más érdekelt felek rendelkezésére.

(3) A hitelesítő a II. mellékletben említett harmonizált szabványoknak megfelelően bizalmasan kezeli a hitelesítés során birtokába került információkat.

42. cikk

Pártatlanság és függetlenség

(1) A hitelesítő független az üzemeltetőtől vagy légijármű-üzemeltetőtől, és pártatlanul végzi hitelesítési tevékenységeit.

Ennek érdekében a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része nem lehet üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető, üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető tulajdonosa, vagy ezek tulajdona, és a hitelesítő nem állhat olyan kapcsolatban az üzemeltetővel vagy légijármű-üzemeltetővel, amely befolyásolhatja függetlenségét vagy pártatlanságát. A hitelesítő független továbbá a 2003/87/EK irányelv 19. cikkének megfelelően létrehozott, üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszere keretében kibocsátási egységekkel kereskedő szervezetektől.

(2) A hitelesítőt olyan módon kell felkészíteni, hogy objektivitása, függetlensége és pártatlansága oltalmat élvezzen. E rendelet alkalmazásában a II. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket kell alkalmazni.

(3) A hitelesítő nem végez hitelesítési tevékenységeket olyan üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető számára, amely elfogadhatatlan kockázattal jár a pártatlanságára, vagy összeférhetetlenséget okoz a számára. A hitelesítő nem alkalmaz vagy szerződtet olyan személyeket az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítése során,

▼B

akiknek a szerepvállalása tényleges vagy lehetséges összeférhetetlenséggel jár. A hitelesítő azt is biztosítja, hogy a személyzet vagy a szervezetek tevékenységei ne érintsék a hitelesítés bizalmasságát, objektivitását, függetlenségét és pártatlanságát.

Az első albekezdés első mondatában említett, pártatlanságot veszélyeztető elfogadhatatlan kockázat vagy összeférhetetlenség akkor merül fel, ha többek között az alábbi esetek egyike fennáll:

a) amennyiben a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része tanácsadó szolgáltatásokat nyújt az illetékes hatóság által jóváhagyott nyomonkövetési tervben meghatározott nyomonkövetési és jelentési eljárás kialakításában, ideértve a nyomonkövetési módszer kidolgozását, az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének és a nyomonkövetési tervnek a felvázolását;

b) amennyiben a hitelesítő vagy ugyanazon jogi személy bármely része műszaki segítséget nyújt a kibocsátás vagy tonnakilométer-adatok nyomon követésére és bejelentésére létrehozott rendszer kifejlesztéséhez vagy fenntartásához.

(4) A hitelesítő és az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető közötti kapcsolatokban akkor merül fel összeférhetetlenség, ha többek között az alábbi esetek egyike fennáll:

a) amennyiben a hitelesítő és az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető kapcsolata közös tulajdonoson, közös irányításon vagy személyzeten, közös erőforrásokon, közös pénzügyeken és közös szerződéseken vagy forgalmazáson alapul;

b) amennyiben az üzemeltetőt vagy légijármű-üzemeltetőt a (3) bekezdés a) pontjában említett tanácsadásban, vagy a (3) bekezdés b) pontjában említett műszaki segítségben részesíti egy olyan tanácsadó testület, műszaki segítséget nyújtó testület vagy más szervezet, amely kapcsolatban áll a hitelesítőkkel, és veszélyezteti a hitelesítő pártatlanságát.

Az első albekezdés b) pontjának alkalmazásában a hitelesítő pártatlansága akkor válik kétségessé, ha a hitelesítő és a tanácsadó testület, a műszaki segítséget nyújtó testület vagy más szervezet közötti kapcsolatok közös tulajdonoson, közös irányításon vagy személyzeten, közös erőforrásokon, közös pénzügyeken, közös szerződéseken vagy forgalmazáson és közös forgalmi jutalékon vagy az új ügyfelek szerzésének más indítékain alapulnak.

(5) A hitelesítő nem von be alvállalkozókat a független felülvizsgálat elvégzésébe és a hitelesítői jelentés kibocsátásába. E rendelet alkalmazásában alvállalkozók más hitelesítési tevékenységekbe való bevonása esetén a hitelesítőnek be kell tartania a II. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket.

▼B

Egyének hitelesítési tevékenységek elvégzésére történő szerződtetése nem minősül azonban az első albekezdés alkalmazásában alvállalkozó bevonásának, amennyiben a hitelesítő ilyen egyének szerződtetése esetén betartja a II. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket.

(6) A hitelesítő olyan eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn, amely biztosítja a hitelesítő, az ugyanazon jogi személy részei, az (4) bekezdésben említett más szervezetek és a hitelesítésben részt vevő személyzet és szerződtetett személyek folyamatos pártatlanságát és függetlenségét. Ez az eljárás a hitelesítő pártatlanságát és függetlenségét óvó mechanizmust tartalmaz, és megfelel a II. mellékletben említett harmonizált szabványokban meghatározott lényeges követelményeknek.

IV. FEJEZET

AKKREDITÁCIÓ

43. cikk

Akkreditáció

Az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető számára hitelesítői jelentést kibocsátó hitelesítőt az I. mellékletben említett azon tevékenységek körére kell akkreditálni, amelyeket a hitelesítő egy üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítéséhez végez.

44. cikk

Az akkreditáció céljai

Az akkreditációs eljárás és az akkreditált hitelesítők ellenőrzése során minden nemzeti akkreditáló testület megállapítja, hogy a hitelesítési tevékenységeket végző hitelesítő és személyzete:

a) rendelkezik-e az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének e rendelet értelmében történő hitelesítéséhez szükséges szakértelemmel;

b) e rendeletnek megfelelően végzi-e az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítését;

c) megfelel-e a III. fejezetben említett követelményeknek.

45. cikk

Akkreditáció iránti kérelem

(1) Bármely jogi személy vagy más jogalany kérelmezheti akkreditációját a 765/2008/EK rendelet 5. cikkének (1) bekezdése és e fejezet rendelkezései értelmében.

A kérelemnek a III. mellékletben említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat kell tartalmaznia.

▼B

(2) E cikk (1) bekezdésében említett információkon kívül a kérelmezőnek a 44. cikknek megfelelő értékelés megkezdése előtt a nemzeti akkreditáló testület rendelkezésére kell bocsátania az alábbiakat:

a) a nemzeti akkreditáló testület által kért összes információ;

b) a 40. cikk (1) bekezdésében említett folyamatokra vonatkozó eljárások és információk, valamint a 40. cikk (2) bekezdésében említett minőségirányítási rendszerre vonatkozó információk;

c) a 35. cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, a 35. cikkben említett alkalmassági eljárás eredményei, valamint egyéb, a hitelesítési tevékenységekben részt vevő személyzet szakértelméről szóló lényeges dokumentáció;

d) a 42. cikk (6) bekezdésében említett, a folyamatos pártatlanságot és függetlenséget biztosító folyamatra vonatkozó információk, ideértve a kérelmező és személyzete pártatlanságára és függetlenségére vonatkozó feljegyzéseket;

e) az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentéseinek hitelesítésében részt vevő külső szakértőkre és a kulcspozíciókat betöltő alkalmazottakra vonatkozó információk;

f) a megfelelő belső hitelesítő dokumentációt biztosító rendszer és eljárás;

g) a 41. cikk (1) bekezdésében említett egyéb vonatkozó feljegyzések.

46. cikk

Felkészülés az értékelésre

(1) A 44. cikkben említett értékelés előkészítése során minden nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi a hatáskör összetettségét, amelyre vonatkozóan a kérelmező az akkreditációt kérelmezi, valamint a 40. cikk (2) bekezdésében említett minőségirányítási rendszer összetettségét, a 40. cikk (1) bekezdésében említett folyamatokra vonatkozó eljárásokat és információkat, továbbá azokat a földrajzi területeket, amelyeken a kérelmező a hitelesítést végzi vagy végezni kívánja.

(2) E rendelet alkalmazásában a nemzeti akkreditáló testületnek meg kell felelnie a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott minimumkövetelményeknek.

47. cikk

Értékelés

(1) Az 57. cikkben említett értékelést végző csoport legalább a következő tevékenységeket végrehajtja a 44. cikkben említett értékelés elvégzésének céljából:

a) a 45. cikkben említett összes vonatkozó dokumentum és feljegyzés felülvizsgálata;

b) a kérelmező létesítményeinek bejárása a belső hitelesítő dokumentáció reprezentatív mintájának áttekintése és a kérelmező minőségirányítási rendszere, valamint a 40. cikkben említett eljárások vagy folyamatok megvalósításának értékelése érdekében;

▼B

c) az akkreditálási kérelem tárgyát képező hatókör reprezentatív mintájának, valamint a kérelmező személyzetének az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésének hitelesítésében részt vevő, reprezentatív számú tagjai teljesítményének és szakértelmének igazolása annak biztosítása érdekében, hogy a személyzet e rendeletnek megfelelően végzi munkáját.

Ezen tevékenységek végzése során az értékelést végző csoportnak meg kell felelnie a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek.

(2) Az értékelést végző csoport értesíti a kérelmezőt az eredményekről és eltérésekről a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően, és felkéri a kérelmezőt, hogy reagáljon a jelzett eredményekre és eltérésekre az említett rendelkezéseknek megfelelően.

(3) A kérelmező korrekciós intézkedést hoz a (2) bekezdés értelmében jelzett eltérések kezelésére, és az értékelést végző csoport által jelzett eredményekre és eltérésekre vonatkozó válaszában jelzi, hogy a nemzeti akkreditáló testület által megszabott határidőn belül milyen intézkedéseket tesz vagy tervez a feltüntetett eltérések kijavítása érdekében.

(4) A nemzeti akkreditáló testület felülvizsgálja a kérelmező által az eredményekre és eltérésekre a (3) bekezdés értelmében adott válaszokat.

Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy ítéli meg, hogy a kérelmező válasza nem megfelelő vagy nem hatékony, további információkat vagy intézkedéseket kér a kérelmezőtől. A nemzeti akkreditáló testület továbbá az intézkedések hatékony végrehajtására vonatkozó bizonyítékokat kérhet, vagy nyomon követő értékelést végezhet a korrekciós intézkedések hatékony végrehajtásának értékelése érdekében.

48. cikk

Akkreditációra vonatkozó döntés, akkreditálási okirat

(1) A nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket, amikor előkészíti és meghozza a döntést arról, hogy megadja, meghosszabbítja vagy megújítja-e a kérelmező akkreditációját.

(2) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület úgy dönt, hogy megadja, meghosszabbítja vagy megújítja a kérelmező akkreditációját, erre vonatkozó akkreditálási okiratot állít ki.

Az akkreditálási okiratnak legalább a III. mellékletben említett harmonizált szabványok alapján előírt információkat tartalmaznia kell.

▼B

Az akkreditálási okirat a nemzeti akkreditáló testület általi kibocsátásának időpontját követő maximum öt évig érvényes.

49. cikk

Felülvizsgálat

(1) A nemzeti akkreditáló testület évente felülvizsgálatot végez minden olyan hitelesítővel kapcsolatban, amelynek akkreditálási okiratot bocsátott ki.

A felülvizsgálat legalább az alábbiakból áll:

a) a hitelesítő telephelyének szemléje a 47. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett tevékenységek elvégzése érdekében;

b) a hitelesítő személyzetének reprezentatív számú tagjai által elért teljesítmény és a szakértelmük igazolása a 47. cikk (1) bekezdése c) pontjának megfelelően.

(2) A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő első felülvizsgálatát az (1) bekezdésnek megfelelően legkésőbb 12 hónappal az akkreditálási okirat kibocsátása után végzi.

(3) A nemzeti akkreditáló testület minden hitelesítő felülvizsgálatára vonatkozó tervét úgy készíti elő, hogy a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően értékelni lehessen az akkreditáció alkalmazási körének reprezentatív mintáit.

(4) A nemzeti akkreditáló testület az (1) bekezdésben említett felülvizsgálat eredményei alapján eldönti, hogy megerősítse-e az akkreditáció folytatását.

(5) Amennyiben a hitelesítő más tagállamban végez hitelesítést, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület megkérheti azon tagállam nemzeti akkreditáló testületét, amelyben a hitelesítést végzik, hogy az ő nevében és felelősségére végezzen felülvizsgálati tevékenységeket.

50. cikk

Újraértékelés

(1) Az akkreditálási okirat lejárata előtt a nemzeti akkreditáló testület újraértékeli azt a hitelesítőt, amelynek a nemzeti akkreditáló testület akkreditálási okiratot bocsátott ki, annak érdekében, hogy megállapítsa, meghosszabbítható-e az akkreditálási okirat érvényessége.

(2) A nemzeti akkreditáló testület minden hitelesítő újraértékelésére vonatkozó tervét olyan módon készíti elő, hogy értékelni lehessen az akkreditáció alkalmazási körének reprezentatív mintáit. A felülvizsgálat tervezése és végrehajtása során a nemzeti akkreditáló testület betartja a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeket.

▼B

51. cikk

Különleges értékelés

(1) A nemzeti akkreditáló testület bármikor különleges értékelést hajthat végre a hitelesítőn annak biztosítása érdekében, hogy a hitelesítő teljesítse e rendelet követelményeit.

(2) Annak érdekében, hogy a nemzeti akkreditáló testület meg tudja állapítani, hogy szükség van-e különleges értékelésre, a hitelesítő késedelem nélkül értesíti a nemzeti akkreditáló testületet minden, a helyzetének vagy működésének bármely aspektusát érintő, az akkreditációjával kapcsolatos jelentős változásról. A jelentős változások közé a III. mellékletben említett harmonizált szabványban említett változások tartoznak.

52. cikk

A hatály kiterjesztése

A nemzeti akkreditáló testület, válaszul a megadott akkreditáció alkalmazási körének kiterjesztésére vonatkozó, hitelesítő által benyújtott kérelemre, megteszi a szükséges lépéseket annak megállapítása érdekében, hogy a hitelesítő megfelel-e a 44. cikkben meghatározott, az akkreditáció alkalmazási körének kért kiterjesztésére vonatkozó követelményeknek.

53. cikk

Igazgatási intézkedések

(1) A nemzeti akkreditáló testület felfüggesztheti, visszavonhatja vagy szűkítheti egy adott hitelesítő akkreditációját, amennyiben a hitelesítő nem felel meg e rendelet követelményeinek.

A nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő kérésére felfüggeszti, visszavonja vagy szűkíti a hitelesítő akkreditációját.

A nemzeti akkreditáló testület eljárást hoz létre, dokumentál, hajt végre és tart fenn az akkreditáció felfüggesztésére, visszavonására és hatályának szűkítésére.

(2) A nemzeti akkreditáló testület az alábbi esetek bármelyikében felfüggeszti az akkreditációt vagy szűkíti az akkreditáció alkalmazási körét:

a) a hitelesítő súlyosan megsértette e rendelet követelményeit;

b) a hitelesítő folyamatosan és ismételten nem tartotta be e rendelet követelményeit;

c) a hitelesítő megsértette nemzeti akkreditáló testület egyéb külön kikötéseit és feltételeit.

▼B

(3) A nemzeti akkreditáló testület visszavonja az akkreditációt, amennyiben:

a) a hitelesítő nem orvosolta az akkreditálási okirat felfüggesztésére vonatkozó döntés alapjául szolgáló okokat;

b) a hitelesítő felső vezetésének egy tagját csalás bűntettében bűnösnek találták;

c) a hitelesítő szándékosan hamis információkat nyújtott be.

(4) A nemzeti akkreditáló testület arra vonatkozó döntése, hogy a (2) vagy (3) bekezdés értelmében felfüggeszti, visszavonja vagy szűkíti az akkreditáció alkalmazási körét, megtámadható.

A tagállamok eljárásokat hoznak létre ezen fellebbezések kezelésére.

(5) A nemzeti akkreditáló testületnek az akkreditáció alkalmazási körének felfüggesztésére, visszavonására vagy szűkítésére vonatkozó döntése a hitelesítő értesítését követően azonnal hatályba lép.

A nemzeti akkreditáló testület véget vet az akkreditálási okirat felfüggesztésének, amennyiben kielégítő tájékoztatást kapott arról, és biztos abban, hogy a hitelesítő megfelel e rendelet követelményeinek.

V. FEJEZET

AZ ETS HITELESÍTŐK AKKREDITÁLÁSÁT VÉGZŐ AKKREDITÁLÓ TESTÜLETEKRE VONATKOZÓ KÖVETELMÉNYEK

54. cikk

Nemzeti akkreditáló testület

(1) Az akkreditálással kapcsolatos feladatokat e rendelet szerint a 765/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében kijelölt nemzeti akkreditáló testületek végzik.

(2) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy e rendelet értelmében lehetővé teszi a természetes személyek hitelesítőként való minősítését, e hitelesítők minősítésével kapcsolatos feladatokkal nem a 765/2008/EK rendelet 4. cikke (1) bekezdése értelmében kijelölt nemzeti akkreditáló testületet, hanem más nemzeti hatóságot kell megbízni.

(3) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a (2) bekezdésben foglalt lehetőséggel él, biztosítja, hogy az érintett nemzeti hatóság megfeleljen e rendelet követelményeinek, ideértve a 70. cikkben foglalt követelményeket is, és a 765/2008/EK rendelet 5. cikke (2) bekezdésének megfelelően benyújtja az előírt igazoló dokumentumokat.

▼B

(4) A nemzeti akkreditáló testület az említett rendelet 14. cikke értelmében elismert testület tagja.

(5) Amennyiben az akkreditálást nem közvetlenül a hatóságok végzik, egy nemzeti akkreditáló testületet bíznak meg azzal, hogy az akkreditálást hatósági tevékenységként végezze, és hivatalos elismerést kap a tagállamtól.

(6) E rendelet alkalmazásában a nemzeti akkreditáló testületnek a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek megfelelően kell gyakorolnia hatásköreit.

55. cikk

Határokon átnyúló akkreditálás

Amennyiben egy tagállam úgy ítéli meg, hogy gazdasági szempontból nem fontos vagy nem fenntartható nemzeti akkreditáló testületet kijelölni vagy akkreditációs szolgáltatásokat nyújtani a 2003/87/EK irányelv 15. cikke értelmében, a tagállamnak biztosítani kell egy másik tagállam nemzeti akkreditáló testületéhez való hozzáférést.

Az érintett tagállam tájékoztatja a Bizottságot és a többi tagállamot.

56. cikk

Függetlenség és pártatlanság

(1) A nemzeti akkreditáló testületet úgy kell felépíteni, hogy teljes mértékben független legyen az általa értékelt hitelesítőktől, és pártatlanul végezze akkreditációs tevékenységeit.

(2) Ennek érdekében a nemzeti akkreditáló testület nem kínál vagy végez olyan tevékenységeket vagy szolgáltatásokat, amelyeket a hitelesítők nyújtanak, nem nyújt tanácsadó szolgáltatásokat, illetve nem rendelkezik saját részesedéssel vagy más pénzügyi vagy irányítási érdekeltséggel a hitelesítőben.

(3) Az 54. cikk (2) bekezdése sérelme nélkül a nemzeti akkreditáló testület felépítését, kötelezettségeit és feladatait egyértelműen meg kell különböztetni az illetékes hatóságétól és más nemzeti hatóságokétól.

(4) A nemzeti akkreditáló testület hozza az összes, a hitelesítők akkreditálására vonatkozó végleges döntést.

A nemzeti akkreditáló testület azonban bevonhat alvállalkozókat bizonyos tevékenységek végzésébe, amelyekre a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelmények vonatkoznak.

▼B

57. cikk

Az értékelést végző csoport

(1) A nemzeti akkreditáló testület minden egyes értékeléshez értékelést végző csoportot jelöl ki.

(2) Az értékelést végző csoport konkrét akkreditációs hatályonként egy vezető értékelőből és – szükség esetén – megfelelő számú értékelőből vagy külső szakértőből áll.

Az értékelést végző csoport legalább egy olyan személyt tartalmaz, aki ismeri az üvegházhatású gázok kibocsátásának a 601/2012/EU rendeletnek megfelelő nyomon követésének és jelentésének az akkreditáció alkalmazási körével kapcsolatban lényeges nyomonkövetési és jelentési aspektusait és megfelelő szakértelemmel és tudással rendelkezik a létesítmény vagy légijármű-üzemeltető hitelesítési tevékenységeinek értékeléséhez az adott alkalmazási körre vonatkozóan, valamint legalább egy olyan személyt, aki ismeri a vonatkozó nemzeti jogszabályokat és iránymutatást.

58. cikk

Az értékelőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelmények

(1) Az értékelő alkalmas arra, hogy a hitelesítő értékelése során elvégezze a IV. fejezetben előírt tevékenységeket. Ennek érdekében az értékelő:

a) megfelel a III. mellékletben említett harmonizált szabványban meghatározott követelményeknek a 765/2008/EK rendeletnek megfelelően;

b) ismeri a 2003/87/EK irányelvet, a 601/2012/EU rendeletet, e rendeletet, a vonatkozó szabványokat, és más vonatkozó jogszabályokat, valamint az alkalmazandó iránymutatásokat;

c) ismeri az e rendeletnek a 37. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett adat- és információ-ellenőrzést, amelyet képzés vagy olyan személyhez való hozzáférés révén szerzett, aki ismeri az említett adat- és információ-ellenőrzést, és tapasztalatokkal rendelkezik e téren.

(2) A vezető értékelő megfelel az (1) bekezdésben említett, az értékelőkre vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos követelményeknek, és igazolta, hogy alkalmas az értékelést végző csoport vezetésére, és arra, hogy ő feleljen az értékelés e rendeletnek megfelelő elvégzéséért.

(3) A belső bírálók és az akkreditáció megadására, meghosszabbítására és megújítására vonatkozó döntéseket meghozó személyek – az (1) bekezdésben említett, szakértelemmel kapcsolatos követelményeken kívül – megfelelő tudással és tapasztalattal rendelkeznek az akkreditáció értékeléséhez.

▼B

59. cikk

Külső szakértők

(1) A nemzeti akkreditáló testület külső szakértőket is bevonhat az értékelést végző csoportba annak érdekében, hogy a szakértő egy bizonyos témával kapcsolatos részletes ismereteivel és szakértelmével támogassa a vezető értékelőt vagy az értékelőt az értékelési tevékenységek elvégzésében.

(2) A külső szakértő rendelkezik a vezető értékelő és értékelő támogatásához szükséges szakértelemmel abban a kérdésben, amely miatt a tudására és a szakértelmére szükség van. A külső szakértő ezenkívül:

a) ismeri a 2003/87/EK irányelvet, a 601/2012/EU rendeletet, e rendeletet, a vonatkozó szabványokat, és más vonatkozó jogszabályokat, valamint az alkalmazandó iránymutatásokat;

b) kellő ismeretekkel rendelkezik a hitelesítési tevékenységekről.

(3) A külső szakértő a meghatározott feladatokat az érintett értékelést végző csoport vezető értékelőjének irányítása és teljes felelőssége alatt végzi.

60. cikk

Eljárások

A nemzeti akkreditáló testület megfelel a 765/2008/EK rendelet 8. cikkének megfelelően megállapított követelményeknek.

61. cikk

Panaszok

►C1 Amennyiben a nemzeti akkreditáló testülethez a hitelesítővel szembeni panasz érkezik az illetékes hatóságtól, az üzemeltetőtől vagy légijármű-üzemeltetőtől, vagy más érdekelt féltől, ◄ a nemzeti akkreditáló testület ésszerű határidőn belül:

a) döntést hoz a panasz megalapozottságáról;

b) biztosítja, hogy az érintett hitelesítőnek lehetősége legyen megállapításai benyújtására;

c) megfelelő lépéseket tesz a panasz kezelésére;

d) rögzíti a panaszt és a megtett intézkedéseket; és

e) válaszol a panaszosnak.

62. cikk

Nyilvántartások és dokumentáció

A nemzeti akkreditáló testület nyilvántart minden, az akkreditációs eljárásban részt vevő személyt. E nyilvántartások tartalmazzák az e rendeletnek való megfelelés bizonyításához szükséges képesítéseket, képzést, tapasztalatot, pártatlanságot és szakértelmet.

▼B

63. cikk

Az információhoz való hozzáférés, bizalmasság

(1) A nemzeti akkreditáló testület rendszeresen nyilvánosságra hozza és frissíti az akkreditációs tevékenységei során szerzett információkat.

(2) A nemzeti akkreditáló testület a 765/2008/EK rendelet 8. cikke 4. pontjának megfelelően adott esetben megteszi a megszerzett információk bizalmasságának megóvásához szükséges intézkedéseket.

64. cikk

Szakértői értékelés

(1) A nemzeti akkreditáló testületek rendszeresen szakértői értékelésen esnek át.

A szakértői értékelést a 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület szervezi meg.

(2) A 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület megfelelő szakértői értékelési kritériumokat és hatékony és független szakértői értékelési eljárást alkalmaz az alábbiak értékelése érdekében:

a) hogy a szakértői értékelés alá eső nemzeti akkreditáló testület a IV. fejezetnek megfelelően végezte-e akkreditációs tevékenységeit;

b) hogy a szakértői értékelés alá eső nemzeti akkreditáló testület megfelel-e az e fejezetben meghatározott követelményeknek.

A kritériumok közé tartoznak a szakértői értékelést végző személyekre és csoportokra vonatkozó, szakértelemmel kapcsolatos kritériumok, amelyek a 2003/87/EK irányelvnek megfelelően létrehozott, üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei kereskedelmi rendszerére vonatkoznak.

(3) A 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület közzéteszi és közli a nemzeti akkreditáló testület szakértői értékelésének eredményét a Bizottsággal, a tagállam nemzeti akkreditáló testületéért felelős nemzeti hatóságaival és a tagállamok illetékes hatóságával, vagy a 69. cikk (2) bekezdésében említett tájékoztatási központtal.

(4) Az (1) bekezdés sérelme nélkül, amennyiben a nemzeti akkreditáló testület e rendelet hatálybalépése előtt sikeresen átesett a 765/2008/EK rendelet 14. cikkének megfelelően elismert testület által szervezett szakértői értékelésen, a nemzeti akkreditáló testület e rendelet hatálybalépése után mentesül az új szakértői értékelés alól, amennyiben igazolni tudja az e rendeletnek való megfelelését.

▼B

E célból az érintett nemzeti akkreditáló testület benyújtja a kérelmet és a szükséges dokumentációt a 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testületnek.

A 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület dönt arról, hogy betartották-e a mentesítés megadásának feltételeit.

A mentesítés a nemzeti akkreditáló testületnek a döntésről való értesítésének dátumát követően maximum három évig érvényes.

(5) Az 54. cikk (2) bekezdése értelmében a hitelesítőként működő természetes személyek hitelesítésével kapcsolatos feladatokkal megbízott nemzeti hatóság e rendelet értelmében eléri azon nemzeti akkreditáló testületek hitelességének szintjét, amelyek sikeresen átestek a szakértői értékelésen.

E célból az érintett tagállam közvetlenül azután, hogy engedélyezi a nemzeti hatóságnak a hitelesítés elvégzését, a Bizottság és a többi tagállam rendelkezésére bocsátja az összes vonatkozó igazoló dokumentumot. E rendelet értelmében a nemzeti hatóságok addig nem minősíthetnek hitelesítőket, amíg az érintett tagállam be nem nyújtja az említett igazoló dokumentumokat.

Az érintett tagállam rendszeresen felülvizsgálja a nemzeti hatóság működését annak biztosítása érdekében, hogy továbbra is elérje a fent említett hitelességi szintet, és tájékoztatja erről a Bizottságot.

65. cikk

Korrekciós intézkedés

(1) A tagállamok rendszeres időközönként ellenőrzik nemzeti akkreditáló testületüket annak biztosítása érdekében, hogy folyamatosan betartsák az e rendeletben meghatározott követelményeket, figyelembe véve a 64. cikknek megfelelően elvégzett szakértői értékelés eredményeit.

(2) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület nem tartja be az e rendeletben meghatározott követelményeket vagy kötelezettségeit, az érintett tagállam megfelelő korrekciós intézkedéseket tesz, vagy gondoskodik ilyen korrekciós intézkedések megtételéről, és értesíti erről a Bizottságot.

66. cikk

A hitelesítők kölcsönös elismerése

(1) A tagállamok elismerik azon nemzeti akkreditáló testületek által nyújtott szolgáltatások egyenértékűségét, amelyek sikeresen átestek a szakértői értékelésen. A tagállamok elfogadják az említett nemzeti akkreditáló testületek által akkreditált hitelesítők akkreditálási okiratát, és tiszteletben tartják ezen hitelesítők arra vonatkozó jogát, hogy az akkreditációjuk hatálya alatt hitelesítést végezzenek.

▼B

(2) Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület 2014. december 31-ig nem esik át teljes szakértői értékelésen, a tagállamok elfogadják a nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítők akkreditálási okiratát, amennyiben a 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület elkezdte a nemzeti akkreditáló testület szakértői értékelését, és nem talált e rendeletnek való meg nem felelést.

(3) Amennyiben a hitelesítők hitelesítését az 54. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti hatóság végzi, a tagállamok elfogadják az ilyen hatóság által kibocsátott okiratot, és tiszteletben tartják a minősített hitelesítők azon jogát, hogy minősítésük hatálya alatt hitelesítést végezzenek.

67. cikk

A nyújtott szolgáltatások ellenőrzése

Amennyiben a tagállam a 2006/123/EK irányelv 31. cikke (4) bekezdésének megfelelően végzett ellenőrzés során megállapítja, hogy a hitelesítő nem felel meg e rendeletnek, a tagállam illetékes hatósága vagy nemzeti akkreditáló testülete haladéktalanul értesíti hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testületet.

A hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület az említett információ közlését e rendelet 61. cikke értelmében vett panasznak tekinti, és e rendelet 72. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően megteszi a megfelelő intézkedést és válaszol az illetékes hatóságnak vagy a nemzeti akkreditáló testületnek.

68. cikk

Elektronikus adatcsere és az automatizált rendszerek használata

(1) A tagállamok arra kötelezhetik a hitelesítőket, hogy a 601/2012/EU rendelet 74. cikke (1) bekezdésének megfelelően elektronikus formanyomtatványokat vagy különleges fájlformátumokat használjanak a hitelesítői jelentések elkészítésénél.

(2) Szabványosított elektronikus formanyomtatványokat vagy alkalmazandó fájlformátumokat is közzé lehet tenni a hitelesítői jelentés benyújtása céljából és az üzemeltető, a légijármű-üzemeltető, a hitelesítő, az illetékes hatóság és a nemzeti akkreditáló testület közötti egyéb típusú kommunikáció esetében, a 601/2012/EU rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében.

VI. FEJEZET

INFORMÁCIÓCSERE

69. cikk

Információcsere és tájékoztatási központok

(1) A tagállam lehetővé teszi a megfelelő információk hatékony cseréjét, és együttműködést hoz létre a nemzeti akkreditáló testülete, vagy adott esetben a hitelesítők hitelesítésével megbízott nemzeti hatóság és az illetékes hatóság között.

▼B

(2) Amennyiben a 2003/87/EK irányelv 18. cikkének megfelelően több illetékes hatóságot jelölnek ki egy tagállamban, a tagállam felhatalmazza az egyik illetékes hatóságot az információcsere tájékoztatási központjaként az (1) bekezdésben említett együttműködés összehangolására és az e fejezetben említett tevékenységek elvégzésére.

70. cikk

Akkreditálási munkaprogram és vezetői jelentés

(1) A nemzeti akkreditáló testület minden év december 30-ig akkreditálási munkaprogramot bocsát minden tagállam illetékes hatóságának a rendelkezésére, amely listát tartalmaz az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítőkről, és azon hitelesítőkről, amelyek a 76. cikk értelmében arról tájékoztatták, hogy hitelesítést kívánnak végezni az említett tagállamokban. Az akkreditálási munkaprogram minden hitelesítő esetében legalább a következő információkat tartalmazza:

a) a hitelesítés várható időpontja és helyszíne;

b) a nemzeti akkreditáló testület által a hitelesítőnek szánt tevékenységekre, különösen a felülvizsgálati és újraértékelési tevékenységekre vonatkozó információk;

c) a nemzeti akkreditáló testület által a hitelesítő értékelése érdekében végzendő, tervezett tanúsítási ellenőrzések időpontjai, ideértve a tanúsítási ellenőrzés során meglátogatott üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők címét és elérhetőségét;

d) arra vonatkozó információk, hogy a nemzeti akkreditáló testület felkérte-e a hitelesítő által végzett hitelesítés helyszínéül szolgáló tagállam nemzeti akkreditáló testületét arra, hogy felülvizsgálatot végezzen.

(2) Az akkreditálási munkaprogram (1) bekezdésnek megfelelő benyújtása után az illetékes hatóság a nemzeti akkreditáló testület rendelkezésére bocsát minden lényeges információt, ideértve az alkalmazandó nemzeti jogszabályokat és iránymutatásokat is.

(3) Minden év június 1-jéig a nemzeti akkreditáló testület az illetékes hatóság rendelkezésére bocsátja a vezetői jelentést. A vezetői jelentés minden, az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált hitelesítő esetében tartalmazza legalább a következő információkat:

a) az adott nemzeti akkreditáló testület által újonnan akkreditált hitelesítők akkreditálásának részletei, ideértve ezen hitelesítők akkreditációjának hatályát;

b) ezen hitelesítők akkreditációjának a hatályára vonatkozó változások;

c) a nemzeti akkreditáló testület által végzett felülvizsgálat és újraértékelés eredményeinek összefoglalása;

▼B

d) az elvégzett különleges értékelések eredményeinek összefoglalása, ideértve a különleges értékelések kezdeményezésének okait;

e) a hitelesítő ellen az utolsó vezetői jelentés óta benyújtott panaszok és a nemzeti akkreditáló testület által tett lépések.

71. cikk

Információcsere az igazgatási intézkedésekről

Amennyiben a nemzeti akkreditáló testület igazgatási intézkedéseket vezet be a hitelesítővel kapcsolatban az 53. cikknek megfelelően, vagy amennyiben az akkreditáció felfüggesztése véget ér, vagy a fellebbezési eljárásban hozott ítélet érvénytelenítette a nemzeti akkreditáló testület arra vonatkozó döntését, hogy az 53. cikknek megfelelő igazgatási intézkedéseket vezessen be, a nemzeti akkreditáló testület az alábbi feleket értesíti:

a) azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a hitelesítőt akkreditálták;

b) azon tagállamok illetékes hatósága és nemzeti akkreditáló testülete, amelyekben a hitelesítő hitelesítést végez.

72. cikk

Az illetékes hatóság információcseréje

(1) Azon tagállam illetékes hatósága, amelyben a hitelesítő hitelesítést végez, legalább a következőkről tájékoztatja évente a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testületet:

a) az üzemeltető és légijármű-üzemeltető jelentésének és a hitelesítői jelentések ellenőrzésének lényeges eredményei, különösen az adott hitelesítő e rendeletnek való meg nem felelése;

b) az üzemeltető és légijármű-üzemeltető ellenőrzésének eredményei, amennyiben ezen eredmények a hitelesítő akkreditációjával és felülvizsgálatával kapcsolatban lényegesek a nemzeti akkreditáló testület számára, vagy ha az eredmények szerint a hitelesítő nem felel meg e rendeletnek;

c) az adott hitelesítő belső hitelesítő dokumentációja értékelésének eredményei, amennyiben az illetékes hatóság a 26. cikk (3) bekezdése értelmében értékelte a belső hitelesítő dokumentációt;

d) az illetékes hatósághoz az adott hitelesítővel kapcsolatban beérkező panaszok.

(2) Amennyiben az (1) bekezdésben említett információk bizonyítják, hogy az illetékes hatóság megállapította a hitelesítő e rendeletnek való meg nem felelését, a nemzeti akkreditáló testület ezen információ közlését az illetékes hatóság hitelesítőre vonatkozó panaszának minősíti a 61. cikk értelmében.

▼B

A nemzeti akkreditáló testület megteszi a megfelelő intézkedéseket ezen információk kezelésére, és legkésőbb három hónappal a tájékoztatás beérkezése után válaszol az illetékes hatóságnak. A nemzeti akkreditáló testület válaszában tájékoztatja az illetékes hatóságot az általa tett lépésről és adott esetben a hitelesítővel kapcsolatban bevezetett igazgatási intézkedésekről.

73. cikk

Információcsere a felülvizsgálatról

(1) Amennyiben a hitelesítő által végzett hitelesítés helyszínéül szolgáló tagállam nemzeti akkreditáló testületét a 49. cikk (5) bekezdése értelmében felkérték, hogy felülvizsgálatot végezzen, a nemzeti akkreditáló testület a hitelesítő akkreditálását végző nemzeti akkreditáló testülettel közli a megállapításait, kivéve, ha a két nemzeti akkreditáló testület másképp állapodott meg.

(2) A hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület figyelembe veszi az (1) bekezdésben említett megállapításokat annak értékelése során, hogy a hitelesítő megfelel-e az e rendeletben meghatározott követelményeknek.

(3) Amennyiben az (1) bekezdésben említett megállapítások bizonyítják, hogy a hitelesítő nem felel meg e rendeletnek, a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület megfelelő lépéseket tesz e rendelet értelmében, és az alábbiakról tájékoztatja a felülvizsgálatot végző nemzeti akkreditáló testületet:

a) arról, hogy milyen intézkedéseket tett a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testület;

b) adott esetben arról, hogy a hitelesítő hogyan kezelte a megállapításokat;

c) adott esetben arról, hogy milyen igazgatási intézkedéseket vezettek be a hitelesítővel kapcsolatban.

74. cikk

Információcsere azzal a tagállammal, amelyben a hitelesítő székhellyel rendelkezik

Amennyiben nem azon tagállam nemzeti akkreditáló testülete akkreditálta a hitelesítőt, amelyben a hitelesítő székhellyel rendelkezik, az akkreditálási munkaprogramot, a vezetői jelentést, a 70. cikkben említett információt és a 71. cikkben említett információt azon tagállam illetékes hatóságához is be kell nyújtani, amelyben a hitelesítő székhellyel rendelkezik.

▼B

75. cikk

Az akkreditált hitelesítők adatbázisai

(1) A nemzeti akkreditáló testületek, vagy adott esetben az 54. cikk (2) bekezdésében említett nemzeti hatóságok adatbázist hoznak létre és kezelnek, amelyhez hozzáférést biztosítanak más nemzeti akkreditáló testületek, nemzeti hatóságok, hitelesítők, üzemeltetők, légijármű-üzemeltetők és illetékes hatóságok számára.

A 765/2008/EK rendelet 14. cikke értelmében elismert testület elősegíti és összehangolja az adatbázisok hozzáférhetőségét, és egységes és központosított adatbázisba vonja össze őket, annak érdekében, hogy elősegítse a nemzeti akkreditáló testületek, nemzeti hatóságok, hitelesítők, üzemeltetők, légijármű-üzemeltetők és illetékes hatóságok közötti eredményes és költséghatékony kommunikációt.

(2) Az (1) bekezdésben említett adatbázis legalább a következő információkat tartalmazza:

a) az adott nemzeti akkreditáló testület által akkreditált összes hitelesítő neve és címe;

b) azon tagállamok, amelyekben a hitelesítő hitelesítést végez;

c) a hitelesítők akkreditációjának hatálya;

d) az akkreditáció megadásának és lejáratának dátuma;

e) információk a hitelesítőkkel kapcsolatban bevezetett igazgatási intézkedésekről.

Ezek az információk a nyilvánosság számára elérhetőek.

76. cikk

A hitelesítők általi értesítés

(1) Az akkreditálási munkaprogram és a 70. cikkben említett vezetői jelentés tervezetének a nemzeti akkreditáló testület által történő elkészítésének elősegítése érdekében a hitelesítő minden év november 15-ig az alábbiakról értesíti a hitelesítőt akkreditáló nemzeti akkreditáló testületet:

a) a hitelesítő által elvégzendő hitelesítések tervezett időpontja és helye;

b) azon üzemeltetők vagy légijármű-üzemeltetők címe és elérhetőségi adatai, amelyek kibocsátási jelentése vagy tonnakilométer-jelentése a hitelesítés tárgyát képezi.

▼B

(2) Amennyiben megváltoznak az (1) bekezdésben említett információk, a hitelesítő ezen változásokat a nemzeti akkreditáló testülettel való megállapodásban rögzített határidőn belül közli.

VII. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

77. cikk

Átmeneti rendelkezések

A 2013. január 1-je előtt előforduló kibocsátást és – adott esetben – tevékenységre vonatkozó adatokat a 2007/589/EK határozatban [1] meghatározott követelményeknek megfelelően kell hitelesíteni.

78. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ezt a rendeletet 2013. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

[1] HL L 229., 2007.8.31., 1. o.

▼B

I. MELLÉKLET

A hitelesítők akkreditációjának alkalmazási köre

A hitelesítők akkreditációjának alkalmazási körét fel kell tüntetni az akkreditálási okiratban a 2003/87/EK irányelv I. mellékletének megfelelő alábbi tevékenységcsoportok és a 2003/87/EK irányelv 10a. és 24. cikkének megfelelő egyéb tevékenységcsoportok használatával. Az említett rendelkezések a nemzeti hatóságok által az 54. cikk (2) bekezdése értelmében minősített hitelesítőkre egyenlő mértékben vonatkoznak.

Tevékenységcsoport száma	Akkreditációs alkalmazási kör
1a	►C1 Tüzelőanyagok elégetése olyan létesítményekben, ahol csak a 601/2012/EU rendeletben meghatározott, kereskedelemben forgalmazott szabványos tüzelőanyagokat használnak, vagy olyan A vagy B kategóriájú létesítményekben, ahol földgázt használnak. ◄
1b	Tüzelőanyagok létesítményekben történő elégetése, korlátozások nélkül
2	Ásványolaj finomítása
3	— Koksz előállítása — Fémérc (beleértve a szulfidércet is) pörkölése vagy szinterelése, ideértve a pelletezést is — Nyersvas vagy acél gyártása (elsődleges vagy másodlagos olvasztás), beleértve a folyamatos öntést is
4	— Vasfémek előállítása és feldolgozása (beleértve a vasötvözeteket is) — Másodlagos alumínium előállítása — Vasfémek előállítása és feldolgozása, beleértve a vasötvözetek előállítását is
5	Elsődleges alumínium előállítása (CO_2- és PFC-kibocsátás)
6	— Cement-klinker előállítása — Mész előállítása, valamint dolomit és magnezit kalcinálása — Üveg gyártása, beleértve az üvegszálgyártást is — Kerámiatermékek égetéses előállítása — Ásványi gyapot szigetelőanyag előállítása — Gipszszárítás vagy -kalcinálás, illetve gipszkarton és más gipsztermékek előállítása
7	— Faanyagból származó pép vagy egyéb szálas anyagok gyártása — Papír vagy karton gyártása
8	— Ipari korom előállítása — Ammónia előállítása — Ömlesztett szerves vegyszerek előállítása krakkolással, reformálással, részleges vagy teljes oxidálással vagy hasonló eljárásokkal — Hidrogén (H_2) és szintetikus gáz előállítása reformálással vagy részleges oxidálással — Nátrium-karbonát (Na_2CO_3) és nátrium-hidrogénkarbonát ($NaHCO_3$) előállítása
9	— Salétromsav előállítása (CO_2- és N_2O-kibocsátás) — Adipinsav előállítása (CO_2- és N_2O-kibocsátás) — Glioxál és glioxilsav előállítása (CO_2- és N_2O-kibocsátás) — Kaprolaktám előállítása

▼B

Tevékenységcsoport száma	Akkreditációs alkalmazási kör
10	— Üvegházhatású gázoknak szállítás és a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való elkülönítése olyan létesítményekben, amelyekre a 2003/87/EK irányelv kiterjed — Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolás céljából való csővezetékek révén történő szállítása
11	Üvegházhatású gázoknak a 2009/31/EK irányelv értelmében engedélyezett tárolóhelyen történő geológiai tárolása
12	Légiközlekedési tevékenységek (kibocsátás és tonnakilométer-adatok)
98	A 2003/87/EK irányelv 10a. cikke szerinti egyéb tevékenységek
99	Egyéb, egy tagállam által a 2003/87/EK irányelv 24. cikkének megfelelően felvett tevékenységek, amelyeket az akkreditálási okiratban kell részletesen meghatározni

▼B

II. MELLÉKLET

A hitelesítőkre vonatkozó követelmények

A hitelesítőkre vonatkozó követelmények tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelő, az üvegházhatású gázok hitelesítését végző testületek számára az akkreditálás és az elismerés más formáiban való felhasználásra meghatározott előírásokra vonatkozó harmonizált szabványt kell alkalmazni. Ezenkívül a 40. cikk (1) bekezdésében említett alábbi eljárásokat, folyamatokat és intézkedéseket kell alkalmazni:

a) az üzemeltetővel vagy légijármű-üzemeltetővel és egyéb érdekelt felekkel való kommunikációval kapcsolatos eljárás és politika;

b) megfelelő intézkedések a megszerzett információk bizalmasságának megóvására;

c) a jogorvoslatok kezelésére vonatkozó folyamat;

d) a panaszok kezelésére vonatkozó folyamat (ideértve az előzetes ütemtervet is);

e) eljárás felülvizsgált hitelesítői jelentés kiadására, amennyiben hibát találtak a hitelesítői jelentésben vagy az üzemeltető vagy légijármű-üzemeltető jelentésében, miután a hitelesítő benyújtotta a hitelesítői jelentést az üzemeltetőnek vagy légijármű-üzemeltetőnek, hogy továbbítsa az illetékes hatósághoz;

f) eljárás vagy folyamat más szervezeteknek a hitelesítési tevékenységekbe való bevonására.

▼B

III. MELLÉKLET

Az akkreditációs eljárás minimumkövetelményei és az akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények

Az akkreditációra vonatkozó minimumkövetelmények és az akkreditáló testületekre vonatkozó követelmények tekintetében a 765/2008/EK rendeletnek megfelelő, a megfelelőségértékelő szervezeteket akkreditáló testületekre vonatkozó általános követelményekkel kapcsolatos harmonizált szabványt kell alkalmazni.